

tomislav prašević
VAPAJ DUŠE

VAPAJ DUŠE

Autor:

Tomislav Prašević

Izdavač:

Vlastita naklada

Tomislav Prašević

prasevic@net.hr

Lektor: Snježana Prašević

Prijelom knjige: Tomislav Prašević

Tisak:

D.o.o. EURONIT

Zaprešić

CIP zapis dostupan u računalnom Katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem: 743 136

ISBN 978 – 953 -56363 – 0 - 7

Draganići, Karlovac, 2016 g.

Tomislav Prašević

ZBIRKA PJESAMA

VAPAJ DUŠE

Draganići, 2016 god.

UVOD**9****PJESME:**

RIJEKA MISLI	16
NEMOJ HVALITI, NEMOJ KUDITI	19
TRGAM SE I PATIM	22
PATNJA DUŠE	24
VAPAJ DUŠE ZA SPAS	30
SLOBODA	34
PUT DO BOGA	35
ŽIVOT KAO SAN ILI JAVA	38
KOME SE MOLIŠ	41
HRAM U SRCU	42
MORAL	44
SVIJET OBLIKA	45
ŠTA JE ŽIVOT	47
ZA TEBE	49

SVA BIĆA LJUBAV TRAŽE	50
HRANA	51
JA I MOJE	52
BOG U MENI	54
NEUBRANI CVIJET	58
LUDILO	59
STRAH I EGO	60
AUTORITET	61
LUDILO SVIJETA	62
MOLBA	63
HVALA	64
MOLIM TE NEBESKI OČE	65
STRAH	69
SLOBODA	70
SVIJEST	72
DUHOVNOST I RELIGIJA	74
LJUDSKA GLUPOST	77
MISLI	79
KROZ CIKLUSE ŽIVOTA	83

LJUBAV I EMPATIJA	84
SLJEDBENICI	85
HVALA TI BOŽE	87
LJUBAV JE BLAŽENSTVO	89
PERSONALNOST I OSOBNOST	90
ZAKON UZROKA I POSLJEDICE	91
KAP VODE	93
ŽELJE I POTREBE	95
NESREĆA I SREĆA	97
UZAJAMNA POVEZANOST	98
ČISTOĆA NAMJERE	99
ISKUSTVO	100
DUH I DUŠA	101
SLOBODA ČOVJEKA I DUŠE	103
TIJELO GORI	105
SVI LJUDI SU BRAĆA	107
VJERUJU U BOGA	110
SVIJET I SVIJEST	111
LJUDSKI JE GRIJEŠITI	113

MOLITVA, VIZUALIZACIJA, KONTEMPLACIJA I MEDITACIJA	114
SVIJEST VORTEKS PRAVI PRAVDA	116
PUT KA SVJETLOSTI	120
CIVILIZACIJA	122
TAMA	125
NOVAC	128
SVE JE ON	129
DOLAZAK NA OVAJ SVIJET	130
RIJEKA	131
DUŠO MOJE DUŠE	133
TRAŽI SVOJ PUT	134
ISTINA I LJUBAV	135
ZAKLJUČAK	136
Biografija pisca	139
Indeks pojmove sa objašnjenjima	141

UVOD

Ova zbirka pjesama je nastavak zbirke pjesama „Duhovni lotos“. Zbog pojašnjenja samoga smisla pjesama dato je šire tumačenje ključnih riječi iz pjesama. Pjesme svoju inspiraciju i sadržaj crpe iz religije, filozofije i svakodnevne stvarnosti opterećene upravo manipulacijama u nauci, filozofiji i religiji. Nekada u davna vremena ova tri danas različita i često suprotstavljeni područja bila su usko povezana kroz tumačenje i sam život ljudske vrste ili bolje rečeno kroz razvoj ljudske svjesnosti. Danas je došlo do odvojenosti i potpuno materijalističkog tumačenja često i u samoj religiji. Treba naglasiti da se religija poziva na duhovnost koju tumači (iz neznanja ili manipulativno) kroz materijalističko viđenje stvarnosti.

Sam je čovjek duhovno biće koje se u materijalnoj egzistenciji po učenju zapadno ezoterične škole sastoji od pet tijela: fizičkog, eteričnog, astralnog, mentalnog i kauzalnog ili uzročnog tijela. Svi ovi nazivi vuku porijeklo iz starijih učenja: staroegipatskog i još starijeg vedskog učenja. U pjesmama korištene su riječi na sanskrtu i zapadne ezoterijske škole uz objašnjenja u prilogu.

Na svom putu razvoja, duša u odvojenosti od Stvoritelja, Ukupne svjesnosti, *Parabrahmana* (različiti nazivi za opći

naziv Boga, a ima ih tisuće imena) putuje kroz sedam dimenzijskoj koje nisu strogo odvojene do kraja pete dimenzije kad nastaje prijelaz u šestu duhovnu i sedmu čisto Božansku dimenziju. Prva dimenzija su minerali, druga dimenzija su biljke i životinje. Čovjek živi u trećoj dimenziji. Prve tri dimenzije čovjek percipira kao fizičku stvarnost. Četvrtu i petu dimenziju prosječan čovjek može djelomično vidjeti kroz san, a duhovno napredni i na javi, ali takvih čistih stvorenja vrlo je malo. Čovjek četvrtu i petu dimenziju zbog nesavršenih osjetila doživljava kao duhovne dimenzije iako su one fizičke, samo energetski rjede.

Postoje osobe koje se bave raznim nedozvoljenim radnjama i koje uspostavljaju kontakte sa jednim od bića iz niže četvrte dimenzije koje kolokvijalno nazivamo demonima. Kako su ta bića iz niže četvrte dimenzije znatno naprednija u tehničkom smislu razvoja, a po njihovoј želji su i nevidljiva za ljudska bića, koriste svoje moći za vladanje nad ljudima i koriste ljudsku energiju i emocije stvorene na strahu kao hranu. Zavedeni, zastrašeni ljudi, neki svjesno (sluge demona) i većina (programirani) služe zla bića koja iz svojih egzistencijalnih potreba stoje na putu razvoja svijesti ljudskih bića i sprečavaju na sve moguće načine razvoj svijesti kod čovjeka i podizanja na više dimenzije. Manipulacije se vrše kroz sve vrste djelatnosti čovjeka; fizičke i misaone.

Postoje i naprednija bića četvrte dimenzije koje pomažu čovjeku u njegovom razvoju svijesti, ali samo na

njegovu molbu ili ako je generalno ugrožena ljudska vrsta. Razvijenijim bićima iz četvrte i viših dimenzija kozmičkim zakonima je zabranjeno intervenirati nad nižim bićima, jedino je dozvoljeno pomagati u izvanrednim okolnostima kada je ugrožen njihov opstanak. U takvim okolnostima često dolazi i do ratova između polubogova i demona, na višim razinama, pa i u samoj trećoj dimenziji što je i opisano u prastarim spisima najstarijih uređenih društava.

Suprotnosti dobra i zla i niz drugih suprotnosti predstavljaju dvojnosti materijalnog svijeta između kojih je stalna borba. Takva borba se odvija i u samome čovjeku isto kao borba dobra i zla, a projicira se i u vanjski svijet kroz ratove, nepravdu i sve ostalo što doživljavamo kao manifestaciju zla. U suštini to je borba programiranih nagona i superega (seksa i morala), borba različitih identifikacijskih objekata (tata, mama), borba religijskih koncepata (bog, đavo), borba vlastitih slika o sebi (dobar i loš ja). Na putu svjesnosti ta unutrašnja borba u čovjeku odnosno polaritet se sve više gubi i on postaje samoovladana osoba sa sveobuhvatnim uvidom u prošlost, sadašnjost i budućnost.

Razvoj na materijalnoj razini kroz materijalne dimenzije karakterizira da uvijek višu dimenziju u odnosu na svoj razvoj to živo biće doživljava kao vrijeme i njen razvoj se odvija na putu od točke A do točke B u određenom vremenu. Duhovne osobe koje su se izdigne na približno duhovne dimenzije gube osjećaj za vrijeme i sve doživljaje imaju u jednome trenutku. Njihov razvoj je

vertikalni ili duhovni napredak za razliku od horizontalnog ili materijalističkog.

Današnja religija se predstavlja kao duhovni vodič ljudima koji žive u neznanju. Za čovjeka sve što svojim osjetilima ne može vidjeti ili čuti se predstavlja kao nadnaravno, duhovno ili demonsko. Zapadne religije; kršćanstvo i islam četvrtu i petu dimenziju prikazuju kao duhovne iako su one kao što smo naveli materijalne, samo energetski rjeđe. U tim dimenzijama je smješten Raj i Pakao. To se može uvjetno reći jer su to dimenzije koje su vezane za našu svijest, za uzročno posljedični zakon karme. Čovjek nakon fizičkog odlaska ili odbacivanja fizičkog tijela u zavisnosti od svjesnosti ili čistoći duše odbacuje i ostala tijela sve do kauzalnog ili uzročnog tijela koje sadrži pročišćeni ego (*sutratma*, sanskrtski j.). Kada je duša potpuno pročišćena odbacuje i peto tijelo i prelazi u šestu duhovnu dimenziju, stapa se sa Ukupnom Svjesnošću zadržavajući svoj identitet, kao kap vode u oceanu, ovdje se radi o Vječnom blaženstvu (*ananda*, san. j.), iz kojeg se potpuno pročišćena duša ne vraća. Iz materijalističkog Raja duša se nakon iscrpljenih zasluga vraća u fiziko tijelo (*sthula sarira*, san. j.), tijelo karmičkih zasluga i želja. Materijalistička nauka i sama je dogmatična i ne dozvoljava izlete izvan za čovjeka vidljivog spektra. Sama nauka došla je do granice kada više ne može smisleno objasniti ni osnovne fizičke zakone a kamoli nekakve psihološke poremećaje kod čovjeka koji se i dalje iz neznanja uzroka poremećaja na eteričnom ili astralnom tijelu koje može nositi kao posljedicu i iz prošlih života,

lijeći samo fizičko tijelo najčešće sintetički proizvedenim medikamentima, što za posljedicu ima da ga ti takozvani vrhunski doktori i stručnjaci u tom području kako oni u žargonu kažu „potapaju“ tako da jadnik ostaje i bez i malo svijesti koju je imao.

Takvih primjera ima i u povijesti, antropologiji i drugim istraživanjima koje izučavaju razvoj čovjeka gdje se inzistira na ograničenom periodu razvoja ljudske vrste po Darwinovom modelu prirodne selekcije, što je već bezbroj puta dokazano kao manipulativno i ograničeno shvaćanje razvoja čovjeka. Čovjek po svom genetskom materijalu vuče korijene iz vanzemaljskih civilizacija, znači da je potomak naprednih vrsta koji je na planeti Zemlji zarobljen bez svijesti o svom fizičkom i duhovnom porijeklu.

Školstvo, crkva, naučne institucije su centri za programiranje čovjeka, a ne za edukaciju i da mu se pomogne da stekne svjesnost. Čovjek se ne uči već programira da bude poslušni rob nabijen emocijama kroz razne namještene stresne situacije u običnom životu (hrana, zabava, bolesti) ili globalno kroz ratove, ekonomске krize, stvaranje velikih religija i manipulativna tumačenja svetih spisa kroz čisto dogmatski pristup.

Sva područja vezana za čovjeka su uglavnom vezana za patnju ili samog čovjeka, ili bića iz okoline koje čovjek naziva životinjama. Hrana čovjeka danas je najčešće životinjskog porijekla. Čovjek se hrani na boli drugog bića koje je ubijeno i kao lešina „ukusno“ obrađena služi čovjeku - zvijeri kao hrana. Ako životinje jedu životinje

nazivaju se zvijerima. Kako onda nazvati čovjeka koji je još krvoločniji prema tim nesretnim životinjama.

Seks kao osnova produženja ljske vrste iskorišten je kao industrija poroka, patološke nastranosti i najgore moguće degradacije čovjeka kao svjesnog bića koje bi trebalo imati dušu Božjeg porijekla. Zabava, sport i druge aktivnosti čovjeka pretvorene su u industriju koja uništava čovjeka kao svjesno samostalno, samo misleće biće. Čovjek se utapa u masovnosti, postaje ovca koja ne bleji već govori i pjeva. Ljude više ne uče, već ih dresiraju kao životinje. Za ovaj fenomen grčki filozofi Aristotel je još davno rekao da je čovjek politička misleća životinja.

U ovako bolesnom društvu ove pjesme su kao epitaf, kao krik da se probudi u čovjek iskra koja teži ka svjesnosti. Pjesme nemaju svrhu umjetničke forme već vapaj za istinom, skidanju blata sa očiju.

Ove pjesme predstavljaju kompilaciju već izrečenih misli u različitim vremenima. Možda najbolje to oslikavaju misli Michel de Montaignea: „Ja sam ovdje samo načinio buket od ubranih cvjetova, i nisam donio ništa svoje osim uzice kojom su povezani.“

Pri pisanju pjesama (traženja jasnoće izričaja), kao i u odabiru tema veliku pomoć pružala mi je supruga Snježana, na čemu joj najiskrenije zahvaljujem.

Autor

PJESME

RIJEKA MISLI

Rijeka misli iz uma* teče.

Vodopad riječi kao mač tišinu siječe.

Um kao kotao pod pritiskom nemir stvara.

Duša mir traži,

tišina joj odgovara.

**Tko potiče um da kao pijani majmun planove
pravi?**

Tko pravi pomutnju u glavi?

Zašto je ludost toliko slatka?

Dajući lažnu sreću koja je tako kratka.

Čiji je um?

Čije su misli?

Kad mi takve nevolje rade.

Ja samo želim svima dobro,

ne trebaju mi predstave i parade.

*Um – U Wikipediji se navodi: „Um je aspekt intelekta i svijesti doživljen kao kombinacija misli, percepcije, pamćenja, emocija, volje i mašte, uključujući i sve nesvjesne kognitivne procese. Um

manifestira subjektivno kao tok svijesti. Teorije uma i njegove funkcije su brojne. Najstarije zabilježene spekulacije su one od Zaratustre, Bude, Platona, Aristotela, Adi Shankara i ostalih drevnih grčkih, indijskih i, kasnije, islamskih filozofa.

Predznanstvene teorije utemeljene na teologiji koncentriraju se na pretpostavljeni odnos između uma i duše, naše nadnaravne, božanske ili Bogom dane biti.

Koji atributi čine um je često raspravljana tema. Neki tvrde da se samo višim intelektualnim funkcijama koristimo um, posebice razum i pamćenje. U tom pogledu emocija-ljubavi, mržnje, straha, radosti, više primitivne ili subjektivne prirode, treba promatrati kao različite od uma kao takvog. Drugi tvrde da razna racionalna i emocionalna stanja ne mogu biti odvojeni, tako, da su iste naravi i porijekla, i stoga bi trebalo uzeti u obzir dio onoga što zovemo um.

Danas riječ um koristimo često kao sinonim za misao: privatni razgovor sa nama koji vodimo "unutar naše glave." Jedna od ključnih osobina uma u tom smislu je da je to privatna sfera na koje nitko osim vlasnika nema pristup. Nitko drugi ne može "poznavati naš um". Oni samo mogu interpretirati ono što smo svjesno ili nesvjesno napravili.“

Um nije dovoljno istražen u materijalističkim teorijama, bolje rečeno manipulativnim spekulacijama. Da bismo odgovorili što je um moramo postaviti i pitanje: Tko sam u stvari Ja? Čovjek je po svojoj prirodi duhovno biće zaognuto sa pet tijela po zapadnoj ezoteričnoj školi: fizičko, eterično, astralno, mentalno i kauzalno tijelo, a identificira se zbog zaborava sa najnižim fizičkim tijelom koje mu je u stvari samo privremeno. Mentalno tijelo predstavlja um. Mentalno tijelo (*Manodeha*) ili um je sjedište naših osjećaja, emocija i želja. Nosi u sebi bezbroj utisaka iz sadašnjeg i prošlih života. Sastoji se od tri djela:

Svjesnoguma: To je dio naših misli i osjećaja kojih smo svjesni. Podsvjesnoguma: Sadrži sve potrebne utiske da se ispuni sudbina (*Prarabdha*) u sadašnjem životu. Misli iz podsvjesnoguma ponekad dođu do svjesnoguma kao odgovor na neki vanjski stimulans a ponekad i bez njega. Na primjer, kada se tijekom jednog dana pojave slučajne i nepovezane misli o nekom nejasnom događaju iz djetinjstva.

**Nesvjesnog uma: Ovog dijela uma smo potpuno nesvjesni.
Sadrži sve dojmove vezane za nakupljeni račun.
Podsvjesni i nesvjesni um zajedno nazivaju se *Chitta*.
Ponekad se također pozivamo na aspekt mentalnog tijela kao
tijelo želja ili *Vasanadeha*. To je aspekt uma koji sadrži sve
impresije želja.**

**Ovoj osnovnoj podjeli osobnog uma treba dodati i kolektivni um.
I jedan i drugi su dio materijalne očitovanosti. Postoji suptilnija
dimenzijauma koja je u *akashu* (eter ili božanska matrica)
prostoru i vezana je za više dimenzije o kojima će kasnije biti
riječi. Bitno je istaći da razvijenija bića koja žive na nižoj četvrtoj
razini (čovjek je na trećoj razini materijalne egzistencije) koja je
dematerijalizirana ili nevidljiva za naša osjetila koja su
nesavršena vrše programiranje čovjeka putem uma i koriste za
hranu emocije koje čovjek proizvodi. Ukratko rečeno čovjek je
karika u hranidbenom lancu i dizajniran je tako da to bude dok
ne shvati ili podigne svoju svjesnost na višu razinu, a samim time i
izgubi potrebu za materijalnom egzistencijom. Put razvoja svijesti
je put uzdizanja duhovnosti.**

NEMOJ HVALITI NITI KUDITI

Nemoj hvaliti ni kuditi,

nemoj suditi.

Dobrom i lošem jedna je majka.

Budi promatrač,

život je i tako kao filmska bajka.

Um glumce i režiju pravi.

Misli da vara istinskog Gospodara,

ne vidi da radi o svojoj glavi.

Um ego* služi,

često i tijelu patnju stvara.

Uplitanje u tuđe priče nikome ne odgovara.

Promatrač, mudrosti se uči.

Kritičar i sam postaje akter,

stvara uz nemirenje koje dušu muči.

* Ego (*aham* sanskrtski naziv) – Ego, ili iluzorno ja, je veo koji

prekriva naše jastvo, naše istinsko Ja. Evo jedne definicije skinute sa jednog od portala koji se bave duhovnošću: „Mi nismo ego. Ego je varka koju su stvorili naši roditelji, društvo, okolina, sustav, ... Kada smo se rodili, imali smo svoje autentično jastvo, no tada smo uz pomoć roditelja, rodbine, bližnjih, društva, sustava, počeli stvarati lažno jastvo. Da smo kršćanin, katolik, grješnik, bogati, siromašni, dobri, loši, poslušni, neposlušni, sposobni, nesposobni, lijepi, ružni, ... stvarali su lažnu sliku o nama, a mi smo je sa vremenom prihvaćali kao istinu, i tako gradili Ego, iluzorno ja, lažnu sliku o samome sebi i prihvaćali je kao sebe, ono što jesmo. Dali su nam ime, oko imena stvorili ambicije i usmjerenost. Roditelji i bližnji su nam usadili vlastita uvjerenja, vjerovanja, baš kao okolina i kompletno društvo, sustav.“ Ovdje treba dodati da se lažno jastvo naziva ličnošću koja se dobiva dobivanjem imena nakon rođenja i nakon toga već opisanim procesom učenja (dresiranja) pojedinca. Ličnost se razlikuje od osobnosti koja je suština i koja se prenosi iz života u život.

Za ego portal Spiritual Science Research Foundation navodi

1. Duhovna definicija ega: Iz duhovne perspektive, ego znači da sebe smatramo odvojeno od drugih i Boga zato što smo se identificirali sa fizičkim tijelom i impresijama u različitim centrima suptilnog tijela. Ukratko, ego vodi naš život na osnovu uvjerenja da je naše postojanje ograničeno sa naših pet čula, umom i intelektom i identificirajući se sa njima do određene mjere.

Prema duhovnoj nauci, naše istinsko stanje postojanja je poistovjećivanje sa dušom ili Božjim principom u nama i održavanje te svijesti u svakodnevnom životu. Kako jedan isti Božji princip postoji u svima nama, iz duhovne perspektive gledano – u čitavoj Božjoj kreaciji je prisutno jedinstvo.

Međutim, zavisno od nivoa ega, u različitoj mjeri se identificiramo sa Božjim principom tj. dušom u nama. Ako nam je ego visok, manje se identificiramo sa dušom, ili Božjim principom u nama.

2. Ego iz psihološke perspektive

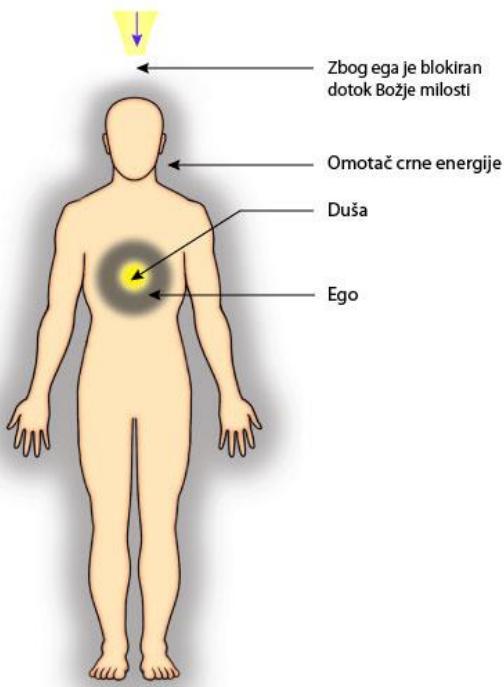
Laičkim rječnikom rečeno, ego se definira kao ponos na samog sebe. Misli kao što su moje tijelo i um, moj intelekt, moj život, moje bogatstvo, moja žena i djeca, ja sam zaslužio da budem sretan, itd. dolaze samo iz ega.

Ego, svijest o sebi, ponos, uobraženost i ‘ja-stvo’ su riječi koje su povezane sa riječju ‘ego ili *aham*’, ali iz psihološkog ugla.

3. Suptilna slika osobe koja ima ego

Na sljedećem crtežu koji je zasnovan na duhovnom znanju duhovne dimenzije prikazana je osoba koja ima ego. Crtež je nacrtao tragalac Fondacije za istraživanja zasnovana na duhovnom znanju (SSRF) sa razvijenim šestim čulom. Tamni omotač koji se vidi oko duše je ego osobe. Kako je ego ove osobe visok, osoba se ne identificira sa dušom. Zbog ega se oko osobe nakupio omotač crne energije. Kad je ego visok blokiran je dotok Božje milosti.

Suptilna slika osobe koja ima ego

TRGAM SE I PATIM

Trgam se i patim.
Kako svoje muke da skratim?
Kako duši da pronađem mira
kad mi materijalno iskušenje dušu stalno dira.
Kako da očistim srce
da u njega Krišna i Radarani* stane
kad sve što činim
samo su obmane.
Bježim od materijalnog
kao mačka od vode
ali uvijek nova iskušenja
dušu zavode.
Suzama dušu perem,
poniznost i molitve su za dušu melem.
Molim se da dođe dan
mukama duši kraj,
da trajno u srce unesem Božanski par.

* Radarani - Krišna i Radarani su božanstva vedskog kulturnog nasljeđa. Krishna ili Krišna (na Devanagariju, *kṛṣṇa* na IAST -u), je prema raznim hindu tradicijama osmi avatar *Vishnua*. U Bhagavad Giti (e.g., 10.15 i 15.10), on je prikazan kao Vrhovno Biće i najviši Bog. Tako je, prema tradicijama kao što je Gaudiya

Vaishnavizam on izvor svih drugih inkarnacija. Ovakvo tumačenje je egzoterijsko dok u ezoterijskom smislu Krišna predstavlja muški princip a Radarani ženski princip ili yin i yang ili šiva i šakti. Dvojnost kao oblik očitovanja i vječite igre Boga kroz razna iskustva. Za razliku od ovih filozofskih tumačenja koja su običnom svijetu teško razumljiva Krišna i Radarani su prikazani u nizu priča kao božanski par u vječnom ljubavnom zanosu. Bhakti yoga propovijeda kao nadahnuće ljubavi Krišne i Radarani vječnu ljubav prema Bogu.

PATNJA DUŠE

**Zar je potrebno milijun godina
da duša* život za životom pati
vrteći se na životnom vrtuljku
a ništa da ne shvati.**

**Zar su čulna uživanja toliko slatka
iako je patnja puno duža
a sreća vrlo kratka.**

**Uživanje i varljiva sreća
stvara san opijenoj duši
zaboravlja patnje, rođenja, bolesti, smrt,
zaboravlja život koji se u bezdan ruši**

* Duša – Prema tumačenju iz Wikipedije: „Duša je, prema mnogim religijskim i filozofskim tradicijama, nematerijalna

komponenta čovjekova života, tj. unutarnji princip tijela. Kada promotrimo čovjeka, odmah opažamo da se on ne sastoji samo od duše ili samo od tijela, već u njemu tijelo i duša skupa tvore jednu jedinstvenu cjelinu. "Čovjek nije samo tijelo ili samo duša, već se sastoji iz duše i tijela." (Sv. Augustin, De civ. Dei, 13, 24)

Smatra se da se duša nalazi u cijelome tijelu. Stoga se kaže da je duša u cijelomu tijelu *definitive*, to jest ona je po svomu bivstvovanju na svim pojedinim mjestima tijela.

Termin duša (Anima) našao je posebno mjesto u dijalektici analitičke psihologije. Carl Gustav Jung je pod pojmom *Anima* smatrao psihološku funkciju veze između svjesnog i nesvjesnog. *Anima* (*Anima Mundi = Duša Svijeta*) je jedna iskonska slika kolektivno nesvjesnog. Ona predstavlja nesvjesnu žensku figuru koja kompenzira mušku svijest, kao što *animus* (duh) predstavlja nesvjesnu mušku figuru koja kompenzira svijest kod žena. *Anima* i *Animus* općenito personificiraju nesvjesno, oni se kao arhetipske figure mogu preobražavati poprimajući različite oblike. U svom religioznom aspektu *Anima* i *Animus* (Duša i Duh) predstavljaju psihičku cjelovitost i potpunost koju je Jung označio kao Jastvo ili Vlastitost (Selbst). Vlastitost je jedna (idealna, duhovna) količina koja u sebi obuhvaća i svjesno ja, pa je stoga izraziva samo u paradoksima.“

Portal „glossary.cassiopaea.com/glossary.php“ za dušu kaže:
„Duša - Taj pojam podrazumijeva onaj dio čovjeka koji je stalan i koji preživljava smrt njegovog fizičkog tijela. Alegorički, taj pojam može da se odnosi na samu suštinu nečega. U religijskom, duhovnom i ezoteričkom žargonu, ta riječ se koristi u svakojakim značenjima koja često čovjeka dovode do konfuzije.

Duša obično podrazumijeva onaj dio čovjeka koji je permanentan u smislu opstanka nakon fizičke smrti i specifično pripada jednoj određenoj individui a istovremeno ne i nekoj drugoj. Na primjer, jedan ‘organski portal’ ili ‘pred-adamični čovjek nema dušu u tom smislu, iako bi kod njih mogla da postoji neka vrsta ne-individualizirane animirajuće energije na mjestu

gdje se normalno nalazi individualna duša. S tim u vezi, ta vrsta duše se smatra fragmentom grupne duše iz 2-gog denziteta.

Ukoliko duša egzistira u jednom takvom smislu, onda ona može bi manje ili više razvijena. Ukoliko postoji, može se desiti da ona nema mnogo upliva na to kako čovjek živi svoj život. Ona

većim dijelom može da spava, što se obično i događa i kao takva je odvojena od doživljaja uma i tijela. Ovdje se možemo poslužiti onom starom gnostičkom Parabolom o Kočiji, u kojoj se čovjekovo biće uspoređuje sa jednom kočijom, odnosno, konjskom zapregom, gdje sama kočija ili kola, simbolizira čovjekovo fizičko tijelo, konji predstavljaju njegove emocije, osjećanja i strasti; kočijaš predstavlja jedan intelektualni sklop koji je sposoban da rezonira (Ličnost) a u kočiji se nalazi i jedan putnik, koji je ujedno i njen gospodar (Duša). U svom normalnom stanju, cijeli taj sistem bi trebao biti u jednom besprijeckorno skladnom odnosu i da perfektno funkcionira – kočijaš drži uzde čvrsto u svojim rukama i upravlja konjima i kočijom u pravcu i na način koji mu gospodar nalaže. Međutim, u praksi je stvar prilično drugačija jer putnik u kočiji spava a kočijaš koji se nalazi u nekoj vrsti transa smatra da je on gospodar kočije. Tako on putnika u svojoj kočiji nije ni svjestan ili je zaboravio na njega.

U tom smislu, u nekim gnostičkim učenjima smatra se da bi se kočijaš trebao "probuditi" tj. trebao bi se povezati sa svojim višim centrima, te tako steći uvjete za povezivanje sa svojim – "istinskim Ja", gospodarom (putnikom u kočiji), koji bi se tek tada razbudio i preuzeo upravljanje kočijom tj. ljudskim bićem. Tako, s gnostičkog aspekta, na kočiju, odnosno, kočijaša, gleda se kao na nešto što ima potencijal za razvoj ili napredak a ukoliko se taj potencijal ne iskoristi, kočija veoma lako može završiti u provaliji. Čini se da je čovjeku potrebno da prethodno ostvari određeni stupanj razvoja svog bića, prije nego što se njegova duša 'usidri' u njemu kao jedan svjestan gospodar misli, osjećanja i fizikalnosti.

U sklopu filozofije new-age pokreta, pod dušom se smatra sve ono što se podrazumijeva kao svijest i namjerno napušta tijelo, dozvoljava astralno putovanje, proizvodi vidovnjačke efekte itd.. Za razliku od toga, učenje 4-ti Put traži načine da se prvo duša

dovede u tijelo, ukoliko ona postoji. Duša prvo treba da preuzme vlast nad svojom vlastitom inkarnacijom od svih sila ličnosti, bioloških i drugih, koje normalno upravljaju tijelom, odnosno koje upravljaju cijelom "predstavom."

Međutim, duša tu nije potpuno odsječena, nego se manifestira u smislu povremenih impulsa svijesti, dubokih emocija, osjećaja nekog dubljeg smisla u svom životu itd. Čovjek je tu, iako ne pod direktom upravom svoje duše, još uvijek odgovoran za sve svoje postupke. Prema uobičajenom stanju stvari, duša ipak mora karmički platiti za sve greške i štetu koju je čovjekova ličnost napravila, mada ona nije bila ta koja je njome upravljala.“

Možda je to razlog zašto u vezi s tim, Gurdjieff kaže: "Blagoslovljeni je onaj koji ima dušu; blagoslovljen je i onaj koji je nema; ali tuga i jad će zadesiti onoga koji ju je imao u sebi u začetku."

Čak i u sklopu učenja 4-ti Put, duša nema fiksno značenje. Tu se ona nekada spominje kao astralno tijelo a u nekim slučajevima se tvrdi da ju čovjek mora sam proizvesti iz 'sirovih materijala'. To onda podrazumijeva opstanak nakon smrti. Međutim, ako je duša napola izgrađena, onda ona može da se zaglavi u "limbu", jer se ne može razgraditi a ne može se ni inkarnirati u ljudskom tijelu.

За vrijeme jedne inkarnacije, duša može rasti a može se 'smanjiti.' Ona nije neprekretna ili nepromjenljiva. Upuštanje u magiju u smislu upravljanja višim spiritualnim silama da bi se nešto dobilo na zemlji može npr. oštetiti dušu. Duša nema vezu sa čovjekovim intelektualnim kapacitetom, fizičkim čulima ili fizičkom kondicijom, ali se čini da, da bi se ona inkarnirala, DNA u fizičkom tijelu mora na neki način da bude kompatibilna s njom. Interakcija duša-DNA može također biti dvosmjerna ulica, gdje DNA u jednu ruku predstavlja preuvjet, a u drugu, duša utiče na nju svojim prisustvom, te je tako na neki način može i modificirati. „

Portal „Životna škola“ i pisac Talidari kaže: Duša je kao tema kroz vjekove zaokupljala mnoge filozofske, religijske i znanstvene (psihološke) rasprave i do dan danas ne postoji konsenzus o prirodi duše. Većina njih se slaže s jednim, da je duša besmrtna. Duša je jedino što je konstantno i trajno u nama - emocije, umne

konstrukcije kao i tjelesni izgled, kondicija i porivi dolaze i odlaze i ograničavaju nas, dok je duša neograničena i trajna. Ako želiš neograničene mogućnosti u životu potrebno je sebe prepoznati kao dušu kojoj je sve moguće, a ne kao netko tko misli da nešto ne može jer se ograničava na svoje umne, fizičke i emotivne predispozicije. Dovoljno je primjera onih koji su unatoč nedostatcima ostvarili zavidne rezultate, a to je zato što su se oslanjali na svoju dušu, nadsvijest, intuiciju, Božansku inteligenciju.

Aničev rječnik hrvatskog jezika definira dušu kao nematerijalni princip čovjekova života te kao ukupnost čovjekovih osjećaja, svijesti i karakternih osobina.

Wikipedia tvrdi: Duša je, prema mnogim religijskim i filozofskim tradicijama, nematerijalna komponenta čovjekova života, tj. unutarnji princip tijela.

Koliko su ove definicije potpune, ostaje na svakom od nas da se sam uvjeri. Je li duša stvarno princip ili komponenta? Svodi li se ona samo na tako apstraktne pojmove? Ili je duša ipak nešto više? Je li moguće da je duša božanski dio u nama?

Dalnjim istraživanjem pronašli smo još nekoliko definicija duše:

"Naše Više Ja, naša duša, je aspekt naše svijesti koja je najbliža izvoru - božanskoj srži." - Aine Belton

Duša znači duhovno počelo u čovjeku

"Duša je nematerijalno počelo ljudskog života. To je jednostavni, nesastavljeni, neprostorni duhovni bitak određen da oživljuje ljudsko tijelo. Ne nasljeđujemo je od roditelja - kao tijelo - jer je primamo izravno od Boga."

Bhagavad-gita, koja je dio drevnog hinduističkog spisa

Mahabharate, opisuje dušu:

„Trebaš znati da je ono što prožima cijelo tijelo neuništivo. Nitko ne može uništiti neuništivu dušu“. - 2.17.

„Duša se nikada ne rađa niti umire. Nije nastala, ne nastaje i neće nastati. Nerođena je, vječna, uvijek postojeca i prvobitna. Nije ubijena kada je tijelo ubijeno.“ - 2.20.

„Kao što osoba oblači novu odjeću, ostavljajući staru, duša prihvata nova materijalna tijela, napuštajući stara i beskorisna.“ - 2.22.

„Nikakvo oružje ne može sasjeći dušu. Vatra je ne može spaliti, voda smočiti, ni vjetar isušiti.“ - 2.23

„Ta osobna duša ne može se slomiti, rastopiti, spaliti ili isušiti. Vječna je, svuda prisutna, nepromjenjiva, nepokretna i vječno ista.“ - 2.24

Drevni Vedski spisi nam otkrivaju da je duša, na Sanskrtu *jīva* (čita se dživa), živo biće, po svom sastavu jednaka Bogu i uspoređuje se s kapljicom mora koja je po svom sastavu jednaka oceanu, ali je u odnosu na ocean "beskrajno" mala. Ima neka svojstva oceana, ali ne sva. Isto tako duša ima mnoge božanske osobine, ali nije moćna kao neograničeni Bog. - Adam Filić

Duša se naziva raznim imenima - Više Ja, Viša svijest, nadsvijest, Jastvo, istinsko biće, unutarnje dijete... A miješaju je čak i s duhom. Duh i duša nisu isto. Isto tako za nju neki koriste pojam "Bog u nama".“

VAPAJ DUŠE ZA SPAS

Vapaj duše za spas

nitko ne vidi od nas.

Um sluga ega misli stvara.

Iluzija postaje stvarnost prava.

Često mislimo da nam nešto fali,

to su samo misli u našoj glavi.

Egu nikad dosta, uvijek nešto traži,

nikako žed da ublaži.

Ljudi zavedeni u neznanju

služe lažnog gospodara.

Razmaženost ega duši ne odgovara.

Ljudi su kao ovce što u provaliju skaču.

**Demoni manipulacijom sinkroniciteta* ljudi
tjeraju u očaj.**

Izgubljena duša je u stalnom plaču.

* Sinkronicitet – Za sinkronicitet Barbara Arbanas Kovačević

kaže: „Sinkronicitet je iskustvo dvaju ili više događaja koji su naizgled uzročno nepovezani ili gdje postoji vjerojatnost da će se nekim slučajem dogoditi u isto vrijeme. Ti se događaji javljaju zajedno i na smislen način. Njega od čiste slučajnosti razlikuje pripadajući smisao za osobu kojoj se događa.“

Pojam sinkroniciteta je ovom terminologijom prvi puta opisao švicarski psiholog Carl Gustav Jung 1920. godine. On je skovao ovu riječ kako bi opisao ono što je nazvao „vremenski podudarne pojave uzročnih događaja“. Jungov se sinkronicitet ponekad opisuje kao „uzročno načelo povezanosti“, „smislena slučajnost“ i „uzročni pararelizam“. To je načelo za koje je Jung osjetio da pruža uvjerljive dokaze njegovim konceptima arhetipova i kolektivnog nesvjesnog u onome što se opisuje kao upravljanje dinamikom koja se nalazi u pozadini cijele ljudske povijesti i iskustva – društvene, emocionalne, psihičke i duhovne. Nakon razgovora s Albertom Einsteinom i Wolfgangom Pauliem, Jung je vjerovao da postoje paralele između sinkroniciteta, aspekta teorije relativnosti i kvantne mehanike.

Jung je bio općinjen idejom da život nije samo niz slučajnih događaja već da je to izraz dubljeg reda, kojeg su on i Pauli nazvali *unus mundus*. Ovaj dublji red dovodi do uviđanja da je osoba ugrađena u uredni okvir i da predstavlja njegov fokus te da je realizacija toga nešto više od samo intelektualne vježbe nego i da sadrži elemente duhovnog buđenja. Iz vjerske perspektive, sinkronicitet dijeli slična obilježja s „intervencijom milosti“. Jung je također vjerovao da u nečijem životu sinkronicitet igra ulogu sličnu onoj koju imaju snovi s ciljem pomicanja nečijeg egocentričnog svjesnog mišljenja ka većoj cjelovitosti.

Sinkronicitet bi se mogao opisati kao fenomen koji proizlazi iz interakcije između unutarnje i vanjske stvarnosti. On djeluje kao ogledalo unutarnjeg procesa u umu i pojavljuje se kao vanjsko očitovanje unutarnjih preobrazbi (rođenje, smrt, zaljubljivanje – koji su često povezani zbog oslobođanja psihičke energije).

Sinkronicitet – to je izvor, stvaralački trenutak iz kojeg se može shvatiti cjelokupni obrazac reda u životu osobe onako kako se pruža u budućnosti; oni su jednako povezani s unutarnjim iskustvima i vanjskim događajima

Freudovski psihoanalitičar, Gibbs Williams, sugerira da impresivna priroda sinkroniciteta igra korisnu ulogu dopuštajući nam davanje povjerenja našim psihičkim iskustvima i pomaže nam dati ovlasti našim unutarnjim potrebama i željama. On predlaže da snažno iskustvo sinkroniciteta dovodi do širenja svijesti putem uključivanja unutarnjih proizvoda i rezultira povećanjem osjećaja stvaralaštva. Također sugerira da to širenje olakšava mnoge pozitivne psihološke prijelaze među kojima je prijelaz od osjećaja utjecaja projektiranog vanjskog autoriteta do iskušavanja sebe kao svoje konačne vlasti; pasivno iskustvo do aktivnog odgovora. Ova ekspanzija stvara povećanje fleksibilnosti, povjerenja i osjećaja osobne slobode.

Williams sugerira da fenomen sinkroniciteta teži javljanju u psihološkim situacijama u kojima pojedinac shvaća da je uhvaćen u ono što se čini kao nerješivi egzistencijalni zastoj. Primjerice, kada se nađe zarobljen između dva međusobno isključiva stava, stanja uma ili alternativnih izbora. Kada se osoba iz takvog stanja egzistentnog mirovanja kreće prema stanju odustajanja do želje da se aktivno bori kako bi otkrio način rješavanja dileme, pokreće kreativni proces unutar sebe te se ono što se doživljavalo kao beznadno ili nepromjenjivo tada percipira kao ljudski problematično i rješivo.

Kada se psihološka situacija pretvorи u „rješiv problem“, umu je omogućeno traženje rješenja korištenjem svjesnih i nesvjesnih procesa. To rezultira onime što Williams opisuje kao psihološki „smetlarov lov“ koji se odvija unutar i izvan pojedinca dok pretražuje oba svijeta u potrazi za korisnim idejama.

Sinkronicitet daje uvid u to kakva bi mogla biti preobrazba pojedinca/društva

Kognitivni znanstvenici će se danas složiti da je jedna od definirajućih kvaliteta „nesvjesnog procesuiranja“ njegova mogućnost stvaranja nelinearnih i neracionalnih veza, odnosno veza koje se ne temelje samo na uzroku i posljedici nego mogu biti povezane sličnošću, blizinom u vremenu ili prostoru ili čak emocionalnim kvalitetama. Nesvjesno se angažira pri kreativnom, multiperspektivnom i višerazinskom potragom za rješenjima koja pristupaju raznim informacijama kao što su ideje, osjećaji,

intuicija i osjeti koji se filtriraju i ispituju korištenjem psiholoških, filozofskih, fizioloških, znanstvenih, duhovnih, umjetničkih i političkih perspektiva dostupnih pojedincu.

Williams teoretizira da se iskustva sinkroniciteta mogu stoga shvatiti kao usmjeravanje prema rješenju psihičkih problema kojih uvijek možemo biti unaprijed svjesni ali koji su nesvjesno dobro razvijeni da budu dostupni za svjesno dekodiranje i razumijevanje. Prema tome, sinkronicitet bi se trebao tretirati kao stanje „budnih snova“ i trebalo bi se istraživati kao svojevrsni indikator koji upućuje prema rješavanju psiholoških stranputica ili kompleksa.

Sinkronicitete stoga ne bi trebalo smatrati okultnim fenomenom iako on još uvijek ostaje čudesan i tajanstven primjer trajne interakcije između svjesnog i nesvjesnog mišljenja te samoizlječujućeg kapaciteta ljudske psihe.“

Ovdje je dat širi prikaz pojma sinkroniciteta iz razloga da se vidi kolika je njegova širina i koliko se sa strane može njime manipulirati od nadmoćnijih bića za njihove sebične ciljeve.

SLOBODA

**O slobodo kako si slatka,
o srećo kako si uvijek kratka.**

Bezbroj želja stvara mi nemir u glavi.

Kako da budem slobodan,

Kada sam si na leđa stavio toliko stvari.

**Neki bi htjeli sve vidjeti i sve znati,
sve imati, sve probati,
za ništa ne odgovarati.**

Htjeli bi biti vlasnici svega,

iako im u životu samo malo treba.

Kao da su bogovi koji drugom sreću daju.

**Ne shvaćaju životnu iluziju,
da i sami idu životnom kraju.**

U stvarnosti mi smo samo robovi želja.

**Sreća je kratka ,
nove želje se stvaraju.**

Želje su nemirno more koje nas o hridi bacaju.

Sreća je kratkotrajna bonaca.

**Sreća i nesreća, lice i naličje iste stvari
konstrukcije su uma i hrana ega**

Stvaraju pomutnju u glavi.

**Duša samo mir traži,
emocije snagu crpe iz iluzije i laži.**

PUT DO BOGA

**Do Boga nema puta.
 Tko ga traži, može samo zалutati.
 Promatraj um, obuzdaj ego.
 Ne budi kao konj koga je netko upregao.
 Promatraj, ne brzaj , ne žuri.
 Koliko god se patiš da nešto postigneš,
 vrijeme bez milosti curi.
 U svjesnosti živi sadašnji trenutak*.
 Prošlost i budućnost uvijek je tamni kutak,
 gdje je ego gazda.
 Spiralom razmišljanja postaješ upregnut kao
 mazga.
 Oslobođen planova i želja,
 svoga ega
 duša postaje slobodna,
 postaje svjesna svega.
 Svjesnost je Božji dar, dio Boga.
 Čemu Boga tražiti,
 Bog je dio srca i tvoga i moga.**

* Sadašnji trenutak – Za živjeti sadašnji trenutak potrebna je vrhunska svjesnost neopterećena egom. Ego živi u prošlosti i

budućnosti. Svjesnost živi u sadašnjosti u kojoj je bez ega sadržana i prošlost i budućnost koja je istovremena što dokazuju i eksperimenti materijalističke nauke (Nikola Kozirjev rus. naučnik.) . Prošlost, sadašnjost i budućnost postoje istovremeno. Brojni su najstariji tekstovi koji govore o mudrosti življenja sadašnjeg trenutka. Noviji gurui ove filozofije sa početka 20 st su J. Krišnamurti koji tvrdi da duboka tišina koja se javlja u umu oslobođenom od taloga prošlosti kao misli, koja je uvijek stara i mrtva, jeste upravo ona snaga koja izaziva temeljnu promjenu u samim moždanim stanicama. Ona ujedno znači i duhovno iscijeljenje pojedinca, a to je jedina istinska revolucija. Jedini put u slobodu, prema Krishnamurtiju, jest put koji prolazi kroz teško prohodno područje izuzetno uvjetovanog ljudskog uma. Prvi korak je stoga uvijek i nužno razumijevanje misaonog procesa. To samo razumijevanje suštine mentalnih aktivnosti “praznjenje jeuma od poznatog” i zahtjeva jednu specifičnu disciplinu motrenja i ustrajnost u kontinuiranom učenju o samome sebi. To jednostavno znači biti slobodan za gledanje onoga što se uistinu događa u nama i oko nas iz trena u tren. Stoga nema drugog koraka, postoji samo motrenje i slušanje u sadašnjosti.

Sva mudrost sastoji se u buđenju duše ili povratku Božanskome Izvoru. To buđenje zaustavlja reinkarnirajući procesi treba se ostvariti ovdje i sada. Osnovno pitanje koje su postavljali Nisargadata i Ramana Mahariši je: Tko sam Ja? Odgovor na uvijek čeka samo u nama. Danas je i na Zapadu sve više je pristalica ove filozofije počevši od E. Tollea itd.

Evo jedne zgodne priče o pronalaženju puta istine i mudrosti života:

Bijaše jedan kralj koji je cijelog života vodio ratove da bi proširio granice svoga kraljevstva. U šezdesetoj je godini shvatio da nije pronašao smisao života na zemlji. Sazvao je vijeće svojih ministara i zapovjedio im: “Uzmite sav novac iz mojih riznica i podite na sve četiri strane svijeta. Nabavite mi najmudrije knjige da upoznam istinski smisao života.”

Savjetnici uzeše vreće novaca i podoše na sve četiri strane svijeta. Nakon sedam godina vratiše se s četrdeset deva

natovarenih raznovrsnim malim i velikim knjigama. Pred kraljem je stajalo brdo knjiga. Kad ih je ugledao, kralj povika: "Šezdeset i šest mi je godina, nemoguće je da ih sve pročitam. Načinite mi njihov sažetak!"

Pronađeni su najvještiji svjetski čitači, koji se dadoše na posao. Za sedam godina načinili su sažetak sveukupne svjetske mudrosti. Bijaše to tovar koji je nosilo sedam deva.

"Sedamdeset i tri su mi godine", reče kralj. "Nemam vremena pročitati sve te knjige. Načinite još jedan sažetak." Načiniše kako je kralj naredio. Za sedam godina napisan je tovar knjiga koji je pred kralja donijela jedna deva.

"Osamdeset mi je godina", reče kralj. "Zdravlje mi je narušeno, oči umorne. Neću ih moći pročitati. Sažmite još jednom!"

Mudraci su radili dan i noć sljedećih sedam godina. Sažetak sažetaka bila je velika knjiga u kojoj je bila sva mudrost cijelog svijeta.

Upravo toga časa dojuri sluga i reče mudracima: "Brzo donesite knjigu, kralj je na umoru!" Bilo mu je osamdeset i sedam godina.

Najmudriji među mudracima priđe kralju u smrtnoj agoniji. Kralj mu tiho šapne: "Sažmi sve u jednu rečenicu."

"Živi sadašnji trenutak", reče mudrac.

ŽIVOT KAO SAN ILI JAVA

Ne znam dali je ovaj život san ili java.

Um je budan, a svjesnost* spava.

**Um podjele i konstrukcije pravi,
lažnu stvarnost stvara**

koja egu odgovara.

**Osjetila kroz uživanje i bol
lažne argumente egu daju.**

**Svjesnost je sve dalje,
iluzije cvjetaju.**

Kako iz sna na javu doći?

Kako iluzije uma proći?

**Kako shvatiti tko je kreator i uživalac pravi,
kad nas ego drži u obmani.**

U prošlosti i budućnosti hranu traži.

**ne živimo sadašnji trenutak,
draža su nam obećanja i laži.**

Stvarnost je samo ovdje i sada.

**Budimo svjesni,
živimo sadašnji trenutak,
tad iluzija otpada.**

*Svjesnost - Svjesnost je jako širok pojam koji u svojoj širini

obuhvaća nemjerljivu sveobuhvatnost kao i osjećaj ili znanje o tome što se događa ovdje i sada. Svjesnost je energija za samo-spoznavu, izbor i kreativnost. Većina ljudi živi programirano bez i malo želje da mijenja navike. Čovjek je rob navika, gleda a ne vidi, sluša, a ne čuje. I pored toga što je i slijep i gluhi voli suditi, sve bi mijenjao osim sebe, umjesto da promatra sve u sebi i oko sebe. Čovjek je opsjednut strahom zbog neznanja iz čega proizlazi svo zlo i nasilje. Nasuprot je ljubav koja se izražava kroz sve pozitivno što čovjeka čini sretnim ali da ne ugrožava nijedno drugo živo biće, životno i na putu svog razvoja. Put razvoja svjesnosti je put samospoznaje, upoznavanje mikrokozmosa što čovjek u suštini i jest. Čovjek je kao kap vode oceana kome je kvaliteta ista, ali ne i kvantiteta. Čista svjesnost daje osjećaj i kvantiteta i kvalitete ali samo kroz nesebičnos i ljubav.

Anthony de Mello kaže: „Vratite se sebi. Promatrajte se i te riječi potkrepljuje sa par priča:

Priča o učeniku koji je došao k učitelju i rekao mu: "Možete li mi dati neki mudri savjet? Možete li mi reći nešto što će me voditi na mojoj životnom putu?" Bio je to dan učiteljeve šutnje, pa je uzeo list papira i napisao: "Svjesnost." Kada je to učenik video, reče: "To je prekratko. Možete li mi to malo pojasniti?" Učitelj je opet uzeo natrag listić i dopisao: "Svjesnost, svjesnost, svjesnost." Učenik reče: "Dobro, ali što to znači?" Učitelj je opet uzeo taj listić i dopisao: "Svjesnost, svjesnost, svjesnost – znači svjesnost."

Priča o lavu koji je naišao na stado ovaca i na svoje iznenadjenje ugledao lava među ovcama. To je bio lav kojeg su ovce othranile kad je bio mali. Blejavao je kao ovca i trčao okolo kao ovca. Lav je krenu ravno prema njemu i kad je stao pred njega, lav-ovca počeo je sav drhtati. Lav mu reče: "Što radiš među ovim ovcama?" I ovca-lav odgovori: "Ja sam ovca." I lav reče: "Ne, ne, nisi ti ovca. Pođi za mnjom." I tako je poveo ovcu-lava sa sobom do jezera i rekao mu: "Pogledaj." I kada je ovca-lav pogledao u svoj odraz u vodi snažno je zaurlikao, i u tom trenutku bio je promijenjen, i nikad više nije bio onaj isti.

Priča o orlu: Neki čovjek pronašao je orlovo jaje i stavio ga pod

kvočku na svom seoskom imanju. Zajedno s pilićima izlegao se i orlić, i odrastao je s njima. Cijeli svoj život orao je radio isto što i pilići, misleći da je i on jedan od njih. Kljucao bi po zemlji tražeći gliste i kukce. Kvocao je i kukurikao, mahnuo bi koji put krilima i letio nekoliko metara po zraku. Godine su prolazile i orao je ostario. Jednog dana video je iznad sebe, na vedrom nebu, veličanstvenu pticu. Ptica je gracioznom dostojanstvenošću jedrila po snažnim zračnim strujama i jedva da je koji put zamahnula svojim zlatnim krilima. Orao je gledao u nebo zadiriven. "Tko je to?" upitao je. "To je orao, kralj ptica", reče kokoš koja je stajala do njega. "On pripada nebu, a mi pripadamo zemlji - mi smo kokoši." I tako je orao živio i umro kao kokoš jer je mislio da je i on kokoš.

Tranxu, veliki kineski mudrac izrekao je jednu misao koja mi se toliko svidjela da sam je naučio napamet: "Kada strijelac gađa lukom bez razmišljanja o nekoj posebnoj nagradi, koristi sve svoje vještine; kada gađa kako bi osvojio mjedenu kopču, već je nervozan; kada gađa za zlatnu medalju, oslijepi, vidi dvije mete, i izvan sebe je. Njegova vještina nije se promijenila, ali nagrada mu podjeljuje pažnju. Stalo mu je do nagrade! Više razmišlja o pobjedi, nego o gađanju i potreba za pobjedom lišava ga snage."

Netko je jednom rekao: "Tri najteže stvari za čovjeka nisu tjelesne sposobnosti, ni intelektualna dostignuća, nego, prvo: uzvraćati ljubav za mržnju; drugo: prihvatići odbačene; i treće: priznati da si u krivu."

KOME SE MOLIŠ

**Kome se moliš?
Zašto Boga tražiš?
Dali iskreno voliš?
Zašto se smrti plašiš?**

Odgovor je u nama.

Bog je u meni.

**Bog je u tebi.
Budi ga svjestan.
Bog je svuda oko nas.**

Ljubav prema svim živim bićima,

za dušu je spas.

**Molitva bez ljubavi nije iskrena,
to je imitacija i forma lažna,**

vara dušu,

samo je egu važna.

Ljubav poniznost traži,

bježi od laži.

Strah zbog laži se stvara.

**S ljubavlju iskrena molitva,
duši, kao čestici Boga odgovara.**

HRAM U SRCU

**U duhovnosti nema hijerarhije.
 Sljepilo vjere stvorilo je mantije.
 Isprani mozak formu traži,
 nema poniznosti,
 vjera počiva na laži.**

Prave se hramovi kao odraz moći.

**Gdje je moć,
 Bog neće doći.**

Demoni kroz materijalno moć slave.

**Nesretnima,
 pričama o lažnom Bogu pune glave.**

**Istinski Božji hram u srcu je samo,
 sve ostalo je materijalna iluzija koja nesretnike
 vodi,**

da ni sami ne znaju kamo.

Predana duša Bogu, nema straha.

Forme i dogmatizam ne mogu spasiti dušu,

od duhovnog kraha.

**Nepoštivanje lažne forme,
 zavedenom egu stvara izmišljeni sram.**

Spoznajte Boga u srcu.

U srcu Bogu podignite hram*.

*Hram u srcu – Priča : „Rabin Eisik, sin rabina Jakela živio je u Krakovu. Nakon mnogo godina provedenih u bijedi, sanjao je o

blagu koje se nalazi u Pragu zakopano ispod mosta koji vodi do kraljevske palače. Nakon što je tri puta sanjao isti san, otišao je naponsjetku u Prag. Na njegovu nesreću, na mostu su stalno bili stražari tako da je uzaludno čekao na priliku da krene u potragu za blagom. Kako je stalno dolazio, primjetio ga je jedan od stražara te ga je upitao što traži kada stalno dolazi. Kako je i njemu dosadilo dolaziti ispričao je stražaru svoj san. Na to se stražar nasmijao i reče mu: „A ja sam sanjao da se blago nalazi u Krakovu u kuhinji Židova Eisika, sina rabina Jakela.“

I tako se Eisik vrati kući u Krakov i nađe blago u svojoj kuhinji.

Što je uradio s njime? Sagradio je kuću molitve. Tako i ti, kada nađeš blago sagradi njime Hram u sebi i izvan svojeg bića.“

O hramu u srcu inspirativan tekst je napisao Sacinandana Swami, srpanj 2015:

„U *Srimad-Bhagavatamu* (10.37.10–11) postoji jedna molitva u kojoj se svetac Narada Muni obraća Gospodinu: „O Gospodine Krišna, neograničen si i izvor si svih mističnih moći, Vrhovna si Duša svih stvorenih bića i neopaženo sjediš u spilji srca, poput vatre koja je uspavana u iskri. Molim Te, prihvati nas.“

Nadamo se da ćemo dolaskom u dodir s Gospodinom u srcu razbuktati duhovnu snagu koja se nalazi u nama i dopustiti joj da božanskom moći naše živote učini blistavima. To je putovanje otkrivenja – putovanje s vrlo osobnim ciljem: da pronađemo svoje skriveno duhovno blago.“

U *Bhagavad Giti*, Sri Krišna govori o tome kako je uvijek spremam svojim iskrenim tragaocima dati nepogrešivo vodstvo. „Da bih im iskazao posebnu milost, Ja, koji prebivam u njihovim srcima, blistavom svjetiljkom znanja uništavam tamu koja potječe od neznanja.“ (*Bhagavad-gita* 10.11.)

MORAL

Što je moral?

Što je moralno?

Dali je moralno uvijek i normalno?

Dali je moral od prirode dat,

Ili su to samo lažne forme.

Zašto oslobođene duše za moral ne mare?

Zašto dogmatici za nepoštivanje forme,

kažu da dušu kvare.

SVIJET OBLIKA

Prolazan je svijet oblika.

**Da bi shvatio iluziju svijeta stvari,
čovjeku je kroz život data prilika.**

Oblik ime traži.

Oblik se stvara u našoj glavi.

Um ego hrani.

Ego kroz ime i oblik svoj svijet pravi.

Ego zbog želje ne zna za sadašnji trenutak.

Prošlost i budućnost počiva na obmani.

Djetetu je oblik samo igra.

Odraslotu je oblik cilj života.

Ego mu gospodari,

gazi svoju dušu,

Postaje sam sebi sramota.

Postaje rob oblika i stvari.

Za oslobođenje duše ne mari.

Čovjek kroz želje oblik stvara.

Oblik kao utvara,

muti razum, dušu vara.

Prolazna i bijedna je osjetilna slast.

Ugodan život i bogatstvo zarobili su dušu.

Oblik umjesto sluga, postaje vlast.

Svijet oblika kao sjenka prolazi.

Čovjek stari, gubi zdravlje, snaga mu odlazi.

Cijeli život sjenku juri,

ne razumije svrhu života,

ka praznini i propasti žuri.

Čovjek, ljubav kao najvrjednije,

doživljava kao stvar,

U svojoj materijalnoj sljepoći ne vidi ljubav

kao Božji dar.

ŠTA JE ŽIVOT

Što je život kad se tako voli.

Složen kao torta,

malo sreće puno боли.

Život kao da u čekanju prođe,

zatečenim u neznanju smrt iznenada dođe.

Čovjek sam sa sobom se bori.

U malome ne vidi sreću,

kao da će ga usrećiti zlatni dvori.

Sam sebe vara, podređuje sve užitku,

a u suštini pati.

Osjetilne čari lažna su sreća tijelu,

mir u duši se kvari.

Samospoznaja je jedina nada,

ne traži ni fizičku ni umnu muku,

bježi od perfomansa i raznih parada.

**Umiriti kreatora patnje: ego i um ,
na vezi sa višim vrijednostima,
nestat će šum.**

**Za dragocjeno iskustvo
ne mora se uvijek akter biti,
lažno dobro i neshvaćeno zlo iskusiti.**

Um i ego stvaraju svijet.

**Opčinjeni su vremenom, prolaznim stvarima,
brojevima i novcem.**

Ostaje samo tužna duša i tijelo kao avet.

Život je uvijek samo san.

**Ne treba ga zagorčavati,
neka prođe u igri.**

Kad se probudim, da ne budem mamuran.

ZA TEBE

Za tebe ako treba,
skinut ću i zvijezde sa neba.
Učinit ću i posljednju stvar.
Od svega napravit ću ti dar.
Samo da te imam, da si uz mene.
Ništa mi ne znače druge žene.
Ti si moj andeo i svetica,
nikada grešnica.

Potpuno si moj um obuzela.

Ubrael bih te kao voćku koja nije zrela,
samo da zadovoljim požudu, svoj hir.
Kao da ću tako povratiti svoj mir.

Sve je to hrana ega.
Zar je potrebna patnja, toliko truda,
kad to duši ne treba.
Duša traži iskrenu ljubav,
ne zna za sebičnost, traži mir,
ne prihvaca hir ega,
Koji diže buru, stvara duši nemir.

SVA BIĆA LJUBAV TRAŽE

**Sva bića ljubav traže.
Ljubav se od srca daje.
Ljubav se ne mjeri i ne važe.
Ljubav traži iskrenost.
Nitko ne voli da ga se laže.**

**Za početak samo osmjeħ daj.
Kiselo lice i dobrome ubrzava kraj.**

**Za ljubav,
nekada je dovoljna i samo dobra volja.
Uz čisto srce i od pustinje
nastat će cvjetna polja.**

**Za ljubav pružati čovjeka koči sebičnost i strah.
Škrtost dušu pati,
iluzijom opsjednut i čistu ljepotu pretvara
u prah.**

**U Božjem carstvu
ljubav je jedina vrijednost i mjera.
Ne postoji religija,
Ljubav je jedina vjera.**

HRANA

**Hrana nije samo energija za tijelo,
može biti i otrov i melem duši.**

**Hrana u neznanju
nadu za spas duše ruši.**

**Hrana stvorena iz bola i patnje tijelo truje,
dušu muči,
nevina krv teče,
nitko ništa ne uči.**

**Od nevinog bića leš se pravi,
u lešu se uživa,
a na kraju ga pojedu crvi i mravi.**

**Ne ubij bližnjega svoga!
Sutra te ista sudbina čeka.**

Sva živa bića su dio srca, i moga, i tvoga.

**Kako da budeš sretan,
kad se bolom i patnjom hraniš.**

**Mostove za spas duše rušiš,
dolazak si sreće i ljubavi braniš.**

**Umjesto da širiš ljubav,
sebe i druge mučiš,
iz svoje ludosti i tuđe patnje
ništa ne učiš.**

JA I MOJE

ja i samo ja.
volim samo sebe i više nikoga.
volim samo svoje.
i twoje je moje.
moja su žena i djeca, moji su otac i majka.
dali je ovo stvarnost, ili samo bajka?
moja je kuća najveća,
moja je država najljepša i najbolja nacija
ovo je najbolja demokracija.
moja je religija jedina od boga,
ostali su vražja djeca
imaju samo demona svoga.
ja sam najbolji i jedini pravi,
najbolje znanje je u mojoj glavi.

moje će tijelo i duša jedini u raj.
kada je početak i kada je kraj,
o svemu odlučujem ja.
kad mi ovako dobro ide,
zar nisam u stvarnosti i bog sam.
više ni sam ne znam
dali sam lud ili je to sve san.
san dođe, bude i opet prođe
ali ludost ostaje, nikako da prođe.
ja i moje, u ludost me tjera,
duša pati, slabost me obuzela.
umom i tijelom vlada vražja vjera.

BOG U MENI

Živim s Njim.

Živim u Njemu.

Živi u meni.

Vidim Ga u tebi.

Vidim Ga svuda oko nas.

Ljudi kažu da vjeruju u Boga.

Mole se za spas.

Kome se mole,

kad ne vide Boga da je stalno uz nas.

Za koga traže spas?

Tijela ili duše?

Ličnosti, iluzije ega?

Ili Jastva*, dio Njega.

Samospoznaja je istinska vjera.

Spoznaja strah tjera.

Zar postoji spas duše bez povjerenja u Boga?

* Jastvo - U jezičnom pogledu jastvo se definira kao "skup svega onoga što čini čiju ličnost, individualnost". Jastvo je svijest vlastite

osobnosti i subjekt svjesnog djelovanja. Ono je u svojoj suštini i subjektnost i subjektivnost. Dok je Ja lice, jastvo je ličnost.

Ramana Mahariši : „Um okrenut ka unutra je Jastvo, okrenut prema van on postaje ego i vanjski svijet. Različitu odjeću od pamuka nazivamo različitim imenima. Zlato oblikovano u različite ukrase nazivamo različitim imenima. Ali sva odijela su pamuk i svi ukrasi su zlato. Jedno je stvarno, mnoštvo su samo imena i oblici.“ Preuzeto iz: “Put samoispitivanja” po učenju Šri Ramane Maharšija.

Često se izjednačava jastvo i sebstvo koji su srodni. Iz tog razloga se daje i objašnjenja sebstva (Wikipedija).

Sebstvo je dakle slika koju netko stvara o sebi, ogledalo je u kojem se ogleda, vlastito zrcaljenje. Na taj način svatko tka sliku svojega potencijalnog i priželjkivanog Ja (idealni ego), a ujedno vidi i defekte svojega stvarnoga lika. Sebstvo omogućuje samokontrolu. Ako je jastvo artikulirano Ja, sebstvo je artikulirano jastvo, tj. jastvo u njegovoj punini i cjelini [Gestalt]. Ono je "način doživljavanja samoga sebe" (Svmonds). Kako vidimo, sebstvo je jedinstveni psihički sustav sklopljen od dva manja podsustava: ega i jastva, a sebstvo je neophodni uvjet konačne cjeline što se zove osoba. Ovaj osobni sustav nije neko mrtvo stanje, nego živi proces što se odvija kroz cijeli život. Sebstvo je ujedno i zatvoreni i otvoreni sustav. Mora prije svega biti zatvoren (spoznaja unutarnje ustrojbe i kohezije te razlikovanje sebe od ostalih) da bi mogao postati otvoren svijetu. Ova je sebstvena zatvorenost istodobno i prozirna, protočna, prohodna te okrenuta i otvorena prema vani i stalnom stjecanju novih vizija i iskustava. Na naše sebstvo i osobstvo utječu okolina, obitelj, rod, grupa, vršnjaci, škola, Crkva i društvo.

Kako je Jastvo osnovni pojam duhovnosti u korelaciji sa pojmom Boga dat će se tumačenja kroz duhovne i vjerske stihove brahmanizma, budizma i kršćanstva gdje se jasno vide poveznice.

U indijskoj filozofiji:

U brahmanističkim i hinduističkim konceptima Jastvo nosi množinu imena, ali vjerojatno najpoznatiji naziv je Atman. Atman je kap Brahmana (Božjeg bića) u čovjeku. Atman (Jastvo) je stoga božanskog porijekla, ono se spoznaje i dostiže sjedinjenjem dvojstva suprotnosti:

- **Svetasvatara – Upanisada, 4, 17 :** „Bog, tvorac svih stvari, veliko Jastvo koje uvijek boravi u srcu ljudskom, biva opažen od srca, duše, duha; tko to zna postiže besmrtnost.

Kad je svjetlost granula, onda nema ni dana ni noći, ni bića ni nebića.“

- **Catapahta –Brahmanam 10, 6, 3 (Deussen):** „Kao zrno riže, ili zrno ječma, ili zrno prosa, ili jezgro prošinog zrna, tako je ovaj duh u dubini Jastva zlatan kao plamen bez dima, i on je veći od neba, veći od prostora, veći od ove zemlje, veći od svih bića. On je duša života, on je moja duša; k njemu, odavde, odavde, k toj duši doći će umirući.“

-**Bhagavad-gita: 8,3:** „Svevišnja Božanska osoba reče: Neuništivo, transcendentalno živo biće naziva se Brahman, a njegova vječna priroda *adhyatma*, jastvo. Djelovanje koje uzrokuje razvoj materijalnih tijela živih bića naziva se karma ili plodonosne djelatnosti.“ Prijevod sa originala: Swami Prabhupada, prijevod sa engleskog Ankica Franjić.

-**Tibetanski budizam – Bhardo Todol :** „O ti plemenita roda, sada ćeš iskusiti zračenje Jasnog svjetla čiste stvarnosti. Prepoznaj ga. O ti plemeniti, tvoj sadašnji um, koji je po svojoj istinskoj prirodi praznina, neoblikovan ni po značajkama ni po boji, prirodno prazan, je istinska stvarnost – Univerzalno dobro. Tvoj vlastiti um, koji je sad praznina, ali ne u smislu ničega, već um po sebi, neuprljan, ushićen, blažen jest sama svijest. Univerzalno dobri Buddha. Tvoja

vlastita svijest, prozirna i neodvojiva od Velikog tijela, ne prepoznaje ni rođenje ni smrt, ona je nepromjenjivo svjetlo – Buddha Amitabha“.

Bhado Thodol prijevod s originala dr. W.Y. Evans-Wentz, na Hrvatski jezik preveo Igor Uranić

- U kršćanstvu, Evandželje po Ivanu 17, 18-26. Novi zavjet-Biblja: „Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posvećujem samoga sebe da i oni budu posvećeni u istinu. Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uvjeruje da si me ti poslao. I salvu koju si ti dao meni dадох njima: da budu jedno kao što smo mi jedno – ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upoznaše da si me ti poslao. I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja njima.“

NEUBRANI CVIJET

Najljepši je neubrani cvijet.

Zašto ga sebično brati
kad mu se divi osjećajni svijet.

Zar postoji mrtva ljepota?
I cvijet je živo biće.

Otrgnuti ga , to je čisti grijeh.

Cvijet nektar pčelama daje.

Nastaje plod od cvijeta.

Nama i med i plod ostaje.

I drugim živim bićima hrana treba.

Ne treba biti sebičan,
u nevolji tražiti pomoć s neba.

Ako je nešto lijepo,
ne mora biti samo naše.

Svrha ljepote je da potakne osjećaje,
i naše i vaše.

Da uspavanu ljubav probudi,
riješi nas sebičnosti,
Koja nas zaludi.

LUDILO

Svijetom ludilo vlada.

Tijelo je u mulj poroka potonulo.

Dali za spas duše postoji nada?

**Političari, učitelji, svećenici pijeskom nam oči
zatvaraju.**

**I sami programirani manipuliraju i programiraju
nas.**

Lažima kao mačem dušu nam probadaju.

Koja je religija ispravna?

Tko ima pravo da kaže da je njegov Bog pravi?

Tko nam je stvorio pomutnju u glavi?

Tko zavadu stvara?

Kojim nesretnim likovima patnja odgovara?

Imali toj muci kraja?

**Nametnutog pakla u duši i lažnog
materijalističkog raja.**

STRAH I EGO

Ugroženi ego strah rađa.

Kao reakcija strahu,

Novi strah se porađa.

Ego protiv ega iz straha rat vodi.

Ego kao demon tiraniju provodi.

Egu nije dovoljna samo moć.

Ego želi nadmoć.

Svjesnim suosjećanjem duša se patnje oslobađa.

Budi se u srcu ljubav.

Rađa se u duši mir.

Ljubav daje duši slobodu.

Odlazi strah i nemir.

AUTORITET

Nametnuti autoritet dogmu stvara.

Istina se savija kako autoritetu odgovara.

Sve su to konstrukcije ega.

Materijalističke iluzije duši ne treba.

Autoritet ego hrani.

Uspostavlja se lažni moral.

Život spontanosti i iskrenosti se brani.

Duša se ne osvrće niti na istinu niti na laži.

Trenutci empatije i iskrene ljubavi puno su joj draži.

LUDILO SVIJETA

**Ludilo materijalnim svjetom vlada.
Moral, zakoni, religija samo je parada.**

Zakone pišu lažni moralisti.

Manjina štiti svoju moć.

Po potrebi su socijalisti, komunisti, fašisti.

Religija kaže da je to božje stado ovaca.

**Na žalost Božju,
zavedeno ljudsko stado ostaje i bez pameti i bez
novaca.**

**Licemjerno nas uče:
Ne ubij, ljubi bližnjega svoga.
Sa posvećenom puškom kao neprijatelja ubijam
brata tvoga.**

**Iz miroljubivosti cvijeće se gazi,
ljude i životinje kolju.**

**Crna elita slavi.
Nama jadnima obećavaju budućnost bolju.**

MOLBA

**Gomila ljudi oko mene, a ja sam u duši.
Čini mi se da se čitav svijet na mene ruši.**

**Svuda oko mene patnja i lažna sreća,
odsustvo razumijevanja i ljubavi.**

**Divlja strast i materijalna grabež kao ljudska
nesreća.**

**Oh kako je grijeh ludo sladak.
Zar je potrebno staviti glavu u torbu,
kad je užitak tako kratak.**

**Dok tijelo vragu dajemo da uživa,
naša ili nečija druga duša pati.**

Kako do svjesnosti doći da se požuda skrati.

U svakome je živom biću duša koja ljubav traži.

Duša hoće iskrenost dok ego živi u obmani.

Pitamo se kojim putem poći?

Dali za užitak tijelo vragu dati.

Ili dijeliti ljubav, pa nazad Bogu doći.

**Molim te Bože pomozi mi da sva živa bića volim,
molim te Bože daj mi snage
Da odbacim vražje obmane.**

HVALA

Ljubavi na svemu ti hvala.

Za sve divne trenutke koje si mi dala.

U radosti i teškoćama stopljeni,

Kroz život idemo zagrljeni.

Do životnog kraja.

Do ljubavnog beskraja.

Do duhovne sreće.

**Zaboravljujući životne patnje i materijalne
nesreće.**

MOLIM TE NEBESKI OČE

Ostavljam fizičko tijelo.

Pružam Ti mentalne ruke.

Molim Te !

Spasi me samsare*,

spasi me materijalne muke.

Molim Te!

Spasi me ponovnog rođenja.

Daj mi snage da dođem do jasnog viđenja.

Da odbacim misaone sklonosti,

prihvatom sjaj čiste istine,

uzvišene, svjetlucave, zračeće, blješteće radosti.

Molim Te !

Da okupan svjetlošću spoznam istinsko Jastvo,

Istinsko Sebe.

Da Te vječno predano služim.

Da sam vječno uz Tebe.

Da spoznam da sam dio Tebe.

* *Samsara* (sanskrт संसार) je pojam koji u indijskim filozofsko-vjerskim učenjima hinduizmu, budizmu, i Jainizmu označava "vječno

vraćanje", ili vječnu patnju kroz koju prolazi pojedinac, kroz niz uzastopnih života u fizičkom ljudskom tijelu. Ideja samsare prvi se put spominje u *Upanishadama* i nije potanje poznato porijeklo tog učenja.

Portal Giria: Svijet je kotač, sanasar (*samsara*). Sansar znači kotač koji se stalno okreće. Čovjek nosi u sebi sjeme svoje bijede ili blaženstva. Što god nam se događa, događa se zbog nas. Svako od nas nosi svoje nebo u sebi. Izgovori za nezadovoljstvo nisu u vanjskom svijetu, i zato se čovjek mnoge živote kreće istim putem, istim začaranim krugom.

Iskočiti iz kruga zavaravanja, iluzija može se samo svjesnošću. U *Upanishadama* je rečeno: «Svako je poput pauka koji nosi svoju mrežu u sebi». To se mora potpuno razumjeti, što je dublje moguće jer o tome će ovisiti mnoge stvari, čitava naša transformacija..

Priča: U vrijeme kad je Buddha bio prosvijetljen išao je iz sela u selo i bilo je vruće, bilo je ljeto. Prošao je kraj obale, a obala rijeke je bila vlažna, pjesak je bio mokar i on je ostavio u pijesku otiske svojih stopala.

U to vrijeme se dogodilo da je poznati veliki astrolog završio svoje studije u Kashi, mjestu hindu učenja i znanja i vraćao se kući.

Završio je svoje studije i postao je savršen u predviđanju. Dok se vraćao kući, ugledao je otiske stopala u pijesku – i nije mogao vjerovati što je ugledao, jer u njegovim svetim knjigama govorilo se o tim otiscima stopala, velikog vladara koji vlada cijelim svijetom.

Zapitao se, «Zašto bi jedan car, chakravartin, koji vlada cijelim svijetom, došao jednog tako vrućeg dana u jedno malo i siromašno selo? I zašto bi hodao bos po pijesku?» U pijesku su bili svi ti znakovi. Stoga je pomislio: «Ili je cijeli moj nauk pogrešan – izgleda da je taj čovjek prosjak, a moj nauk kaže da je car, najveći car na

svijetu – zato, ili je moj nauk pogrešan ili ču morati pronaći tog čovjeka».

I tako je slijedio otiske stopala. Buddha je sijedio pod drvetom. Došao je do Buddhe – i gledajući ga, bio je zbumjeniji nego ikad prije. Izgledao je kao car a bio je prosjak. Čitavo njegovo biće bilo je poput cara.

I onda ga je zamolio: « molim te razjasni moju zbumjenost – zbumio si me. Bio sam u Kashiju petnaest godina života potrošio sam na učeći znanost predviđanja I sada kada sam završio, dobio diplomu, ti se me potpuno zbumio. Reci mi samo jedno: jesи li ti prosjak ili chakravartin, veliki vladar koji vlada cijelim svijetom? O tome će odgovoru ovisiti cijeli moj život. Ako kažeš da si prosjak bacit ču svoje svete knjige koje nosim sa sobom. Ili ako si chakravartin onda mi to reci».

Buddha je otvorio oči i rekao: « Tvoja je zbumjenost prirodna – ali slučajno si došao do čovjeka koji je jedan u deset tisuća. O ostalih devet tisuća devetsto devedeset i devet tvoje bi svete knjige bile u pravu, samo o jednom čovjeku one će biti u krivu. Ali više se nećeš sa tim susresti, stoga nemoj brinuti, i nemoj baciti svoje svete knjige u rijeku. Gotovo je nemoguće da opet sretneš takvog čovjeka. »

Astrolog je upitao: Buddha je odgovorio: «Tako što sam pažljiv. Ne činim ponovo iste greške, ne ponavljam iste obrasce. Postao sam čovjek više nisam stroj. Ne možeš me predvidjeti, sljedeći trenutak je nepoznat – ne samo tebi nego i meni». Svjesno biće se kreće iz poznatog u nepoznato. Nesvjesno biće se kreće iz poznatog u poznato – kreće se u krug.

Tog momenta astrolog je shvatio, transformacija je odmah uslijedila, odbacio je um, predviđanje, računanje, prošlost,

ponavljanje, kalkuliranje.

Svi imamo sjeme probuđenja u sebi, sjeme koje tek treba proklijati. No ono što koči procvat je mehanizam ponavljanja, nesvjesnost i *tamas* uma. Struktura uma je ponavljanje, akumulacija poznatog. Mi nismo um, um nije nikad originalan. Um se kreće unutar kruga poznatog, a to je mrtva energija. Dok je svjesnost, bog ljubav nepoznato zato jer je to cjelina, živost, ljestvica.

Kretanje od poznatog ka poznatom je um.

Kretanje od poznatog ka nepoznatom je svijest.

Kretanje od nepoznatog ka nepoznatom je nadsvijest.

Kretanjem od nepoznatog ka nepoznatom postajete svetac.

Ukoliko to ne shvatite i ne izadete iz toga stalno ćete se vrtjeti u istom obrascu. Zato hindus kaže: « Bože kad će doći trenutak u kojem ćemo biti slobodni od kotača života i smrti?» Zašto ga zovu kotačem? – zbog ponavljanja, kotač se okreće i ponavlja samog sebe. Ista žica dolazi stalno na vrh.. Ne postoji ništa što se više ponavlja od kotača.

Kako se oslobođiti kotača?. Kako se pomaknuti u novo? Kako se riješiti tog ponavljanja? Kako izaći iz smrti i iz ovog života? – jer ovaj život nije ništa drugo nego odgođena smrt, postupna smrt.

STRAH

Okovan strahom čovjek u tami živi.

Ne razbija nametnutu stegu uma.

Za sve zlo ovog života drugi su mu krivi.

Svi skupa kuhaju se u istome loncu.

Slabima i jakima život stalno visi o koncu.

**Pohlepa, egoizam i sebičnost od čovjeka roba
stvara.**

Strah visi nad njim kao utvara.

Programirani um stvara nove želje.

Želje su kao virovi u životnoj rijeci.

Strah čovjeka potapa a vrijeme ga melje.

Odbaci želje, zaustavi vrijeme.

Traži unutarnju svijetlost.

Živi ovdje i sada.

Doći će božanska svjesnost.

Besmisleni strah otpada.

SLOBODA

**Ljudi ne vole slobodu.
Naučeni su da vole kalupe.
Ljudi se istraživanja i slobode plaše,
radije se vrte u krugu poznatog, dok ne zaglupe.**

**Nema slobode bez svjesnosti.
Nema slobode duha u zavisnosti.
Politika i religija sebičnost stvara.
Natjerani smo da živimo u svijetu utvara.**

**Od rođenja mi smo igračka kojom se netko drugi
igra.
Iako se osobnoj duši ta igra ne igra.
Stvorena je persona ili ličnost.
Što je u stvarnosti maska.
Stvoren je lažni ego kao sebičnost.**

Kao jedini predstavlja nam se ovaj svijet.

Iako je pored nas mnoštvo života.

Mnoštvo svjetova kao koloplet.

Ne vežite se u ovom svijetu za događaje i stvari.

osobna duša traži kroz iskustvo svjesnost.

Za prolazni materijalni svijet duša ne mari.

Duša traži slobodu, traži svjesnost.

SVIJEST

**Ljudska svijest je sićušni dio Božje emanacije.
Spoznatljivost je sitni isječak vidljive materijalne
kreacije.**

**Bezbroj je materijalnih i paralelnih svjetova.
Više dimenzije su nepojmljive.
Veličinom beskrajnog polja i ljepotom poput
lotosovih cvjetova.**

**Za nas je stvarnost samo zrno pijeska.
Kako spoznati milijarde munja i snagu njihovog
bljeska.**

**Čovjek u iluziji svoju svijest veže samo za tijelo.
Tijelo je što oko vidi; odijelo, vaza, kotač.
I ljudsko je tijelo samo odijelo.
Um zbumjuje i stvara dubine i visine,
Blizine i daljine.**

**Svijest je kao svjetleća Božanska nit, emanacija.
U našem svjetlećem tijelu koje ne vidimo
Privremeno je zarobljen komadić svjesnosti,
kao Božanska kreacija.**

**U budnome stanju svijest u tijelu leži.
U snu nema tjelesnih granica.
Svjesnost kao da bježi.**

**Svjesnost, rastezljiva srebrna nit za život se veže.
Kad smrt tijela dođe, naša duša kao svjesnost ide.
Kao da ju netko odveže.**

**Svjesnost okove kida, slobodu traži.
Ide ka Božanskom svjetlu.
Odbacuje materijalne laži.**

DUHOVNOST I RELIGIJA

**Duhovnost iz duše se rađa,
kao težnja duše da se vrati Bogu.
Taj istinski put samo sveci prepoznati mogu.
Za odricanje i poniznost svjesnost im je kao moć
od Boga data.**

**Ako se data moć zloupotrijebi,
postaje i njima omča oko vrata.**

**Religija kao osiljena kći moći i novca,
Silom i lukavstvom kroz manipulativne priče
programira čovjeka,
Dok ne postane krotak kao ovca.**

**U sebične svrhe koriste iskrenu težnju duše,
ne biraju sredstva.
Za novac i moć sve pred sobom ruše.**

**Religija je kao kravlje mlijeko.
Pomaže u rastu, dobra je za mlade.
Odraslima šteti zdravlju, snagu im krade.**

**Religija kroz šablone i dogme nikad ne djeluje
sama.**

**Uz nju je školstvo, nauka i politika,
kao stranice rama.**

**Traži se poštovanje nametnute hijerarhije i vražje
moći.**

**Gdje sila i vrag vlada, poštenje i dobro ne može
proći.**

**Kako u tom matriksu pronaći put za spas duše,
kad čovjeka koji je Božje biće, sa bezbroj ruku
u materijalnom svijetu gaze i guše.**

**Iz različitih interesa muti se voda i stvara galama.
u konačnici duhovna duša uvijek pred Boga ide
sama.**

**Do Boga treba dug put proći.
Jako je teško bez iskrene pomoći.
Puno je njih koji nas lažu, oči nam mažu.
Malo je onih pravih koji nam mogu probuditi
svijest u glavi.
Ljudi ne traže vjeru koja može biti lažna,
već vjeru koja iskrenošću može probuditi
povjerenje u nama,
jer za razvoj svijesti istina je važna.**

LJUDSKA GLUPOST

**Vječna je ljudska glupost.
Nema granica ljudska tupost.**

**Vječna je Božja empatija.
Bez ograničenja za svako živo biće je Božja
simpatija.**

**Čovjek u umu iz gluposti podjele pravi.
Ne razmišlja da zbog podjela i sam može dobiti
po glavi.**

**Danas si gore, sutra si dolje.
Da nema ljudske sebičnosti i prokletstva, svima bi
bilo bolje.**

Zavadi pa vladaj uzrečica je stara.

Ljudski demoni je koriste zbog moći i para.

**Ljudi iz neznanja gluposti rade, daju se zavesti.
Moćnici često manipuliraju ljudima iz zabave i
obijesti.**

**Moćnici koje znamo i sami su pokorne sluge.
Gaze sve ispod sebe dok služe druge.**

**Bez obraza i srama, bez vjere u Boga
Služe Sotonu gospodara svoga.**

MISLI

**U vječnom je moru akaše* sve što znamo i ne
znamo.**

**Prema razvoju naše svijesti samo mrvicu
poznamo.**

Akaša je nemjerljiva energija bez početka.

Vječita igra bez svršetka.

Vječno se Kalačakra okreće.**

**Vječite cikluse vremena u prostoru iluzija
pokreće.**

**Naši afiniteti i želje pokreću misli kroz prostor i
vrijeme.**

Ego gazda tijela i izluđenog uma stvara dileme.

Ego iz mora Akaše misli posuđuje.

**Ego mislima hrani um, tijelo muči, dušu izluđuje.
Samo mudrost može odabratи čiste misli i um
ukrotiti.**

**Samo svjesnost materijalna iskušenja može
ukloniti.**

*Akaša – Akaša je predmet istraživanja raznih teorija, od filozofskih

do naučnih.

Teozofkinja Helena Blavatsky u svojoj knjizi „Tajno učenje“ za akašu kaže: “ Akaša, astralna svjetlost, može se opisati kao univerzalna duša, matrica Univerzuma, mistrerium magnum iz kojeg je razdvajanjem rođeno sve što postoji. To je razlog postojanja, nešto što ispunjava beskrajna prostranstva, pa i sam Prostor.

Antropozof Rudolf Štajner u svojoj knjizi „Iz akaša hronike“ kaže da je akaša zapis mentalnog nivoa u kome se čuva sva prošlost i budućnost i u kome su zapisani svi događaji materijalnog nivoa, ne samo na našoj planeti, već u cijelom Svemiru.

Prema hindu učenju Akaša je životni duh ili duhovna moć, sastavni je dio svih okultnih fenomena, neuništivi izvor svemoći, tvar iz koje sve potječe i u kojoj sve završava. Prirodni zakoni, gravitacija, materija, energija, misaona kreacija, memorija sve su to prema istočnjačkom vjerovanju različiti aspekti jedinstvene Akaše.

U knjizi Znanost i akaša polje, autor Ervin Laslo to polje naziva A poljem te naziv objašnjava time da u sanskrtskoj i indijskim kulturama , akaša je sveobuhvatni medij koji jest u podlozi svih tvari koji postaje sve stvari. Naša tjelesna osjetila ne registriraju akašu, ali možemo je dosegnuti putem duhovne prakse. Tako su drevni rišiji (mudraci) dosezali u akašu posredstvom discipliniranog spiritualnog načina življenja i putem joge.

Veliki indijski jogi Swami Vivekanada kada govori o akaši kaže da je čitav univerzum sastavljen od dva materijala, od kojih jedan nazivaju akašom. Ona je sveprisutno, sveprožimajuće postojanje. Sve što ima oblik, sve što je rezultat spajanja, razvijeno je iz akaše.

Genij Nikola Tesla također je govorio o „izvornom mediju“ koji ispunjava prostor i usporedio ga je s akašom.

U svom neobjavljenom djelu „Najveća dostignuća čovjeka“ napisao je da je taj izvorni medij neka vrsta polja sile, postaje materijom kada prana, kozmička energija, na njega djeluje, a kada

djelovanje prestane, materija nestaje i vraća se u akašu.

Znanstvenici danas shvaćaju da prostor nije prazan i da je ono što zovemo kvantnim vakuumom zapravo kozmički plenum. Dakle akaša kronika je knjiga života u koju se sve zapisuje, sve što se je ikad dogodilo ili će se dogoditi. Akaša kronika ili zapis sadrži priču svake duše koja je ikad živjela na ovom planetu. Carl Jung ovo naziva kolektivnim umom čovjeka. Ervin Laslo svjedoči o nadarenim ljudima koji su čitali akaša zapise. Tako sa mnogo simpatija opisuje psihičke sposobnosti američkog medija Char Margolis koja je u tv. showu čitala događaje iz akaša zapisa sa velikom preciznošću. Njena je misija pokazati ljudima, kako smrt nije kraj već stvarno novi početak. Akaši zapisi su skladište informacija koje konzultiraju svi veliki vidovnjaci kroz ere, uključujući i Edgar Caycea. Svako od nas je imao barem jedno iskustvo u svom životu gdje je imao pristup ovom polju. Naravno s vremenom su razvijene razne metode kojom se otvara pristup akaša zapisima.

Akasha je energetska arhiva istorije svake duše i njenih mogućih budućnosti. Da bi se povezali sa ovim moćnim izvorom, potrebno je poznavati svoj kod, svoj način povezivanja i otkloniti dve najveće blokade koje onemogućavaju ulazak u polje Akaše a to su ego i strah. Ulaskom u ovo polje dobijate dva ključa koji drastično ubrzavaju duhovni razvoj: znanje i energija light matrixa. Znanje i energija koje se nalaze u polju Akaše omogućuju fizičkom, mentalnom, emocionalnom, duhovnom, te ostalim suptilnim dijelovima da se usklade s namjerom vaše duše.

** Kalačakra – Čakre (sanskrtski - *chakra*) su energetski centri, vrtlozi psihičke energije koji čovjekovo tijelo povezuju sa univerzalnom kozmičkom energijom i koji djeluju po principu transformatora i generatora te energije. Čakra znači krug ili kotač, kada se promatra u kontekstu joge, prevodi se kao vrtlog ili vir.

Kalačakra je sanskrtski pojam koji se koristi i u tantričkom redu budizam-Vajrayana, što znači "kotač vremena" ili vrijeme ciklusa (tibetanski: Dubky Khorlo).

Kalachakra učenje temelji se na ideji vremena (Sanskrt: *kala*) i ciklusa (sanskrtski: *chakri*). Oni uključuju nauku o ciklusima stvaranja i kretanja planeta u svemiru povezani sa ciklusima stjecanja ljudskog iskustva u radu s najvišim suptilnim energijama u ljudskom tijelu na putu do prosvjetljenja.

Buddha aspekti (TIB: Yidam) predstavlja Kalačakre Buddha i tako sveznanje. Kalachakra je vrijeme i sve je pod utjecajem vremena, Kalachakra sve zna. Kalachakra je bezvremenska svjesnost, ili neograničeno u iluzornom vremenu i izvan iluzije vremena, vremenski kotač koji nema početak ili kraj.

KROZ CIKLUSE ŽIVOTA

Kroz cikluse života ponavljamo iste stvari.

**Za napraviti iskorak iz materijalne bare
nitko ne mari.**

Mrtvi se rađamo, umrtvљени živimo.

**Svjesnost sadašnjeg trenutka, svjesnost života
odgađamo.**

**Da bi se rodio u svjesnosti nakon fizičkog
rođenja,**

**Proširimo frekvenciju poimanja do jasnog
viđenja.**

Ne vezujmo se za materijalno, za oblik, za tijelo.

Tijelo je vezano uvijek za ego.

**Opsjednuto maštom, samovažnošću i prošlošću,
Ego je za šire horizonte slijepo.**

**Ne vidi u empatiji, sveobuhvatno uzročnoj
povezanosti ništa lijepo.**

Na žalost postoji samo moje i ja.

Zato i postoje ciklusi života do beskraja.

LJUBAV I EMPATIJA

Najviša svjesnost je ljubav i empatija.

To je jezik duše koja ona jedino zna.

Mržnju, zavist, ljubomoru duša ne pozna.

Kod loših emocija duša se skriva.

Crni entiteti se tad emocijama hrane.

Duša je nesretna, nema mira.

**Kad ljudi pokazuju strah, nastranu požudu,
veselje, tad kao da su ljudima tijela opijena.**

Kaže se da im je pamet popijena.

Kao da sa njima netko drugi vlada.

**Sve izgleda kao da je od poremećenih
napravljena parada.**

Duša kao promatrač u tijelu pati.

Dok se ego ne pročisti, životnu poruku shvati.

Niži ego luduje, stvara nemir.

Duša traži mudrost, traži mir.

SLJEDBENICI

Škola stvara usmjerene poslušnike.

Partija i država ih traži.

Zombiji ispranog mozga su im najdraži.

Lažni učitelji i gurui sljedbenike privlače.

Truju im mozak, razum izvlače.

Crne religije se stvaraju.

U ime nekog Boga vrata Pakla se otvaraju.

Obećava se sve i sva,

Samo da se ugovor sa vragom potpiše.

A poslije i ono malo dobra vrag kao da obriše.

Ostaje jad i bijeda dok vražje sluge slave.

Kad vragu dosade i njima skida glave.

**Za vražji prljavi novac prodaju obraz i dušu.
Ne vide da i njih vrag stalno drži za gušu.**

**Pravi učitelji ne traže sljedbenike,
traže tragače za istinom, učenike,
Ne ispiru im mozak i prave mučenike.**

**Prave škole odgajaju kreativce.
A ne da programirani programiraju poslušnike i
negativce.**

**Država bi trebala narodu služiti,
Lažne elite, krvopije naroda optužiti.
Narod ne treba za državu da robuje.
Narod ne treba zbog nametnutih partija i vođa
koji služe vraga da gladuje.
Narod se treba probuditi i lažne vrijednosti
odbaciti.**

HVALA TI BOŽE

**Hvala Ti bože na porazima da me mudrosti
nauče.**

**Hvala Ti Bože na pobjedama koji mi ego dižu a
dušu muče.**

**Hvala Ti Bože što si uvijek uz mene.
Na materijalnoj iluziji i laži mnoge su duše
zavedene.**

**Kratkim užitcima koje skupo plaćamo zavesti se
damo.**

Za sitniš i lažni osmjeħ se prodamo.

**Sve su to lekcije i životna iskustva.
Sreću koju nam obećavaju u materijalnom
svijetu,**

**Samo su obećanja pusta.
Čovjek je za patnju stvoren.
Tad postaje ponizan i sjeti se Boga.**

**Kad mu dobro ide postaje silan, moć ga poneše,
zaboravlja Boga jedinog gospodara svoga.**

Iz muke ništa ne uči.

**Užitci i materijalno obilje maže mu oči.
Nesvjestan, život za životom pati se i muči.**

LJUBAV JE BLAŽENSTVO

Ljubav je uvijek radost.

Ljubav je vječita mladost.

Bez sebičnih uvjeta.

Bez patnji i bola.

Bez posesivnosti i zavjeta.

Ljubav je samokontrola djelovanja.

Ljubav je sloboda misli.

U ljubavi nema nasilja ni u primisli.

Ljubav je najviša mudrost.

Ljubav sa razumijevanjem prihvaća i ludost.

Ljubav niti mrzi niti voli.

**Ljubav prihvata u potpunosti svijet pun radosti i
pun boli.**

**Ljubav je čista svjesnost,
vječito blaženstvo,
vječita radost.**

PERSONALNOST I OSOBNOST

Kod niže svijesti personalnost nakon smrti ne umire.

Okiva dušu u astralu, duša se guši, osobnost zamire.

Niži ego niske nagone i strasti potiče.

Svijest mirnoću i razboritost traži.

Od ludosti se odmiče.

Osobnost kroz dimenzije putuje.

Ličnost je maska koja u nižim materijalnim dimenzijama caruje.

Samo svjesna osobnost od materijalnog, eteričnog, astralnog, mentalnog tijela ka kauzalnom tijelu vodi.

Kroz svijest duša odbacuje sva ta tijela i ide ka slobodi.

Materijalno tijelo je tamnica za osobnu dušu.

Niži ego predstavljen kao ličnost kao da drži osobnost za gušu.

ZAKON UZROKA I POSLJEDICE

Svijet je pun fizički nesavršenih ljudi.

Kao da su u vječnome snu.

Nitko ih iz sna ne budi.

Puno je njih rođenih sa fizičkim manama.

Pun svijet je ljudi sa psihičkim ranama.

Svuda oko nas je nesreća.

**I oni koji misle da sve imaju, žive u stalnom
strahu.**

Često se pokaže da je to lažna sreća.

Zašto je stvorena nepravda od rođenja.

Zašto je to životna nagrada ili kazna?

Čija je to volja provođena

**Bog prije rođenja slobodu izbora prema zasluzi
daje.**

Karmički zakon je pravedan, ništa se ne prodaje.

**Kroz više rođenja,
Prihvaćamo zakon uzroka i posljedice,
Kao način suđenja.**

**U višoj sferi sami smo sebi pravedan sudac.
Pred ogledalom istine ne možeš biti lažov ili
glumac.**

KAP VODE

Kap vode kad se pokrene čuda stvara.

**Kada u ocean padne
stvoreni mali val ide do kraja,
i u dubinu i u širinu putuje do beskraja.**

Kap u nizu pomiče kap do sebe.

**Informacija u momentu putuje od izvora na sve
strane.**

Univerzum ne poznaje ustave i brane.

**Sve u univerzumu je povezano uzajamno,
od zrna prašine do kapi vode.**

Nismo ni svjesni da se kozmički zakoni sprovode.

**Svi smo povezani kao čestice svijesti na Božjem
planu.**

**nitko nije izdvojen,
kao kap vode na dlanu.**

**Svi zavisimo od svih.
Kroz titraj, frekvenciju od energije materija se
stvara.
Svijest kroz iskustva inkarnacija pada ili raste.
Samo razvoj svijesti vrata viših sfera otvara.**

**Ovozemaljski život samo je epizoda u moru
života.**

**Samo malobrojni, opijeni materijalnim užicima
misle da je ovaj život divota.**

ŽELJE I POTREBE

Mislim da pod nečijom kontrolom živim.
Oko mene je lažna sreća.
Čemu da se divim.

U ovoj materijalnoj džungli dižem se i padam.
Da ostavim materijalne želje?
Samo se nadam.

Nova i nova želja stalno se rađa.
Skromnost života stalno se odgađa.

Koliko god imao čovjeku, stalno nešto fali.
Da smiri um, shvatio bi da mu fali razuma u glavi.

Bezbroj nepotrebnih stvari u životu čovjeku je
kroz program nametnut.
Zbog majmunskog oponašanja razum kao da je
zametnut.

**Nova i nova želja ka ludosti vodi.
Razum se muti, kao da sam vrag zavodi.**

**Bezbroj je želja a potreba malo.
Skromnih je ljudi koji kontroliraju svoje želje.
zbilja premalo.**

**Trošenje želja je kao trošenje novca bez pokrića.
Sve potrošeno se mora vratiti.
Čovjek uglavnom prekasno dođe do tog otkrića.**

**Mudri ljudi su skromni, sa potrebama malim.
Žive u Božjem miru ne zavidjevši na lažnoj
materijalnoj sreći,
dušama palim.**

NESREĆA I SREĆA

Nesreća i sreća životni kotač pokreće.

Nesreća i sreća prate čovjeka noć i dan.

Čovjek je zbunjen ne zna dali je život java ili san.

**Nesreća i sreća su kao lice i naličje,
kao dobro i loše jedne priče.**

**Ako vas u životu prati stalna sreća,
prihvativite to ravnodušno.**

Iza ugla je već nesreća.

Ne raduj se prevelikoj sreći.

**Jedno i drugo je samo iskustvo i iskušenje.
Bez razumijevanja i svijesti to je karmičko
zaduženje.**

Samo svjesnost karmičke okove kida.

**Obavezna životna ponavljanja
i životne okove kao karmičku obavezu skida.**

UZAJAMNA POVEZANOST

I najsitniji atom ima svjesnost.

**Između atoma i svih živih bića i nežive materije
postoji uzajamna povezanost.**

**Povezanost na materijalnom planu
našim ograničenim čulima je vidljiva.**

**Neuporedivo veća na astralnom planu je
nevidljiva.**

**Nevidljive niti drže sve na okupu,
i daju svemu smisao.**

**Božja je zamisao:
Akaša je za nesvjesne praznina.**

**Za upućene je beskrajna energija i beskrajna
svijest.**

ČISTOĆA NAMJERE

Čistoća namjere je govor duše.

Spekulacije misli i uma se ruše.

Um čovjeka zavodi.

Tišina istinu govori.

Kroz tišinu, čistoća namjere sigurno plovi.

Istina dušu raduje, laž ju boli.

Čistoća namjere ima moć.

Čovjeku Božanske sile daju snagu,

ne treba mu druga pomoć.

Za čistoću namjere potrebna je svjesnost,
dugo godina skupljano iskustvo i mudrost.

Nema zakačinjanja i lutanja misli,

nema nesuvislih želja,

samo potrebe bez nepotrebnih nevolja.

ISKUSTVO

Svjesnost se kroz iskustvo rađa.

Patnja i bol iskustvo stvara.

Radost i zadovoljstvo dosadu porađa.

Prezasićenost zatvara iskustvu vrata.

Kroz iskustvo do mudrosti doći treba.

Kad mudrost dođe,

mir se javlja kao potreba.

Duševni mir ciklus života zatvaraju.

Duši u višoj dimenziji se vrata otvaraju.

DUH I DUŠA

U svemu je duh i sve promatra.

Niži ego dušu kroz tijelo zavađa.

Duši prekrivenoj neznanjem, takva igra odgovara.

Duša prolazi rođenja i smrti.

**Sve do podizanja svijesti
ova igra iz života u život se vrti.**

**Kad se u duh zaljubi duša
fizičko tijelo gubi smisao postojanja.**

Konstrukcije nižeg ega tad duša ne sluša.

**Ostaje viši ego ili kauzalno tijelo* koje Apsolutu
teži.**

Od svih materijalnih iskušenja bježi.

***Kauzalno tijelo - Kauzalno tijelo (uzročno tijelo).** Čovjek se sastoji od fizičkog tijela naoko vidljivog i četiri tijela nevidljiva ljudskom oku i manipulativno programiranoj percepciji fizičke stvarnosti.

Ostala tijela su: eterično, astralno, mentalno i kauzalno tijelo.

Kauzalno tijelo je i nosilac višeg ili pročišćenog ega (sanskrt, *sutratama*).

Suvremena zapadna znanost posvećena je isključivo proučavanju fizičkog tijela i tu je stala jer nije mogla pronaći odgovore na bezbroj pitanja, najviše u medicini. Odgovori su joj dati u istočnoj filozofiji gdje su savršeno znali da postoje i druga tijela osim fizičkog, tako da to i danas uspješno koriste u medicini i samoj filozofiji duhovnosti. Istočna duhovna znanost je u detalje proučila čitavu ljudsku egzistenciju. Na tim temeljima je nastala i sama religija i duhovnost Zapada koji je uzeo samo dio tog duhovnog nasljeđa koji mu je bio potreban za svoju materijalističku duhovnost vezanu samo za fizičko tijelo koje bi čak i nakon smrti trebalo oživjeti u određenom trenutku. Ezoterički krugovi Zapada dali su odgovore u skladu sa istočnom duhovnom filozofijom i praksom samo sa nešto izmijenjenim nazivima.

SLOBODA ČOVJEKA I DUŠE

**Treba nam sloboda čovjeka i duše.
Ne trebaju nam oni koji nas lažu i kradu,
dušu truju a slobodu čovjeka guše.**

**Treba nam sloboda izbora razumom vođena.
Ne treba nam da tuđa samovolja bude
provođena.**

**Ne trebaju nam, sektaški popovi, pokvareni
političari i programirani učitelji.
Oni iz interesa rade,
oni su za dušu i čovjeka mučitelji.**

**Sloboda mora kreativna biti.
Anarhija je parodija slobode
Samu slobodu može ugušiti.**

**Slobode po diktatu ne može biti.
Indoktrinirani i zavedeni slobodu će ugušiti.**

**Slobode nema bez razuma i svijesti čovjeka.
Civilizacija je druga riječ za programiranost.
Ludilu nema kraja, kao da će trajati dovijeka.**

**Kako da neuki čovjek shvati,
šta sloboda znači?
Kako da za dušu, slamku spasa uhvati.**

**Politikom ga hrane i religijom truju,
pričaju mu priče,
da ga svetom riječju zavjetuju.
Lažu ga i mažu u ime vraka, svoga boga,
dok čovjek me shvati; samo je jedan Bog,
nema moga i tvoga boga.**

TIJELO GORI

**Tijelo gori, duša боли,
ne видим Te Božе,
a моје срце само тебе voli.**

**Ne видим Te, ne чujem Te,
ni по danu ni по ноћи,
драги Božе kad ћеш mi најви ili u san доћи?**

**Da odagnaš ovu tugu, misli grešне,
da оstanu само one,
Tebe svjesne.**

**Govore mi da je srećа kada sve imam.
Ja im kažem:
Za materijalno se ne zanimam.**

**Ja osjećam duša mi je prazna, srce pati,
molim Te Bože otvori mi oči
da se ova muka skrati.**

**Molim te da u dobrom i u lošem
vidim samo Tebe.
Da osim ljubavi,
nemam druge potrebe.**

**Molim Te da u kapi vode prepoznam sebe,
da u oceanu ljubavi spoznam Tebe.**

SVI SU LJUDI BRAĆA

Svi ljudi su braća.

**Kako bi bilo lijepo da to shvate,
ali u njih kao da vrag uđe i od tih misli ih odvraća.**

**Kao da je sam vrag uzeo boju i ofarbao ljudе
na crne i bijele, crvene i žute.**

Dao im je mržnju i diskriminirajuće zakone krute.

Dao im je naciju, državu, religiju i ličnoga boga.

**Ljudi od toliko laži
ne vide istinskog Gospodara svoga.**

**Ljudi ne vjeruju u Boga kao svjedoka u sebi.
O svojoj duši koja sve to gleda i pati
pričali ne bi.**

**Učmalost, laž i zakon bare svijetom vlada.
Civilizacija, demokracija i pravda
samo je parada.**

**Sve su to floskule i priče lažne,
na prevaru i silu uvedene
kao vrlo važne.**

**Sirotinja mrvice dobiva, stenje i pati.
Nikako da uzme stvar u svoje ruke,
da si muke skrati.**

**Nikako da pokažu volju, da ih obasja svijest.
Radije se prepustaju čulnom uživanju,
trovanju tijela i duše dok ne polude dok, ne
padnu u nesvijest.**

**Propaganda i lažne vrijednosti su dio svega.
Čovjek po nametnutom programu živi,
kao da putuje od zla do gorega.**

**Na adrenalinske gluposti se pali.
Za ono što izaziva mir u duši
uopće ne mari.**

**Dok mali broj vražjih slugu uživa,
bolest i patnja svijetom vlada.
da bi se lakše vladalo, među ljudi širi se zavada.**

**Svijet je postao kao Orwelova tisuću devetsto
osamdeset četvrta.**

**Kraj ovako programiranog stanovništva,
za potpunu kontrolu nema više nikakvih
prepreka.**

**Neke države su već životinjske farme postale.
Letargija i bezvoljnost opsjela je ljudi.
Nade za spas čovjeka kao da su nestale.**

**Za spas duše treba ljubav i empatija.
Za spas čovječanstva treba se iskazati
prema svim ljudima simpatija.**

LJUDI VJERUJU U BOGA

Ljudi vjeruju u Boga i spas duše.

**Zašto plaču nad mrtvima,
sa plačem svoju vjeru u Boga ruše.**

Vjeruju u Boga koji sve novorođene duše stvara.

**Kraj toliko nepravde zar treba pomisliti
da Bog za stvaranje nema dara.**

**Duša se diže stepenicu po stepenicu na
razvojnom putu
odbacujući tumačenja kroz dogmu
kao manipulaciju krutu.**

**Novostvorena duša ide iz života u život i iskustva
nova stvara.**

**Kroz razvoj svijesti u novim egzistencijama,
prema višim dimenzijama vrata otvara.**

SVIJET I SVIJEST

Svijest predodžbu svijeta pravi.

Svijet je u našoj glavi.

**Kad san na oči dođe,
predodžba o svijetu prođe.**

**U snu se rađa priča nova.
Kad se probudimo sve počinje iznova.**

**I tako dan za danom život teče.
Svijest kroz iskustvo raste dok samome životu ne
dođe veče.**

**Životna duša poslije kraćeg sna ide u novi dan.
Svjesnost sa sobom nosi,
a prošli život ostaje kao san.**

**Spoznaja svjesnost širi.
Za svjesnost ne postoje okviri.**

Dio smo svega, sve je u meni.

Sve je u svemu, sve je u tebi.

**Svijest kako raste granice ruši.
Svijest je nesebična ljubav u duši.**

LJUDSKI JE GRIJEŠITI

**Kaže se: „Ljudski je grijesiti
a Božanski opraštati.“**

**Kako se povrijeđenog ega riješiti?
Ako nas stalno povrjeđuju,
do kada treba opraštati?**

**Tko u prostoru agresiju stvara?
Zašto je čovjeku potrebno da oprašta,
da se u sebe zatvara.**

**Ako na agresiju agresijom odgovori,
prema sebi negativnu povratnu energiju stvara.
Nepromišljenošću u spiralu nasilja ulazi,
uzrok problema ne prolazi a duhovna si vrata
zatvara.**

**Povišenim emocijama uvijek ćemo grijesiti.
Mirnoćom i tolerancijom svaki se problem može
rijesiti.**

MOLITVA, VIZUALIZACIJA, KONTEMPLACIJA I MEDITACIJA

**Molim se Bogu kao posljednji prosjak koji
milostinju čeka.**

**Bog kao da ne ide ovim putem, pa se i milostinja
ne dočeka.**

**Molitva je kao da se nešto traži.
Možda su oni koji osjećaju Boga u sebi Bogu
draži.**

**Vizualiziram svece i Boga kao čovječji lik.
Kako duhovno da napredujemo kad glorificiramo
samo ljudski oblik.**

**Kontemplacija mi u duši stvara kratki mir.
Ostaje opet sve kao nedosanjani san,
opet se u meni javlja nemir.**

**Meditacija bez komande uma snagu mi daje.
Ako um preuzme kontrolu mir u duši prestaje.**

**Duša samo mir traži, da se u ljubavi sa Bogom
spoji.
sjedinjena s Bogom nema straha, ničeg se ne boji.**

SVIJEST VORTEKS PRAVI

Svijest vortekse* pravi.

Ljudi nisu jedinstveni i složni kao mravi.

Samo se ljudi niže svijesti dijele po naciji i vjeri.

**Tješe se da nešto znaju a ponašaju se gore od
divljih zvijeri.**

**Zaglavljeni u karmi vrte se kao na vodeničinom
kolu.**

**Čini se daje je lakše napraviti iskorak iz učmale
bare i običnom volu.**

Vorteks ludila ih na okupu drži.

**Kao da ih sam vrag ludošću hrani i na laganoj
vatri prži.**

Najtvrdi je zid koji se ozida u glavi.

Jedino razumom može se pronaći put pravi.

Svijest ruši granice zavedenog uma. Mozak nije samo siva masa već ima i funkciju da duma.

***Vortex** -Vortex je engleska reč i znači vrtlog, a vrtlog je oblast unutar tečnosti, plinova, vjetrova, gde se dešava ubrzano okretanje oko zamišljene osi. Brzina kretanja fluida je obrnuto proporcionalna udaljenosti od imaginarnih osi okretanja. Primjeri su virovi, tornada, uragani, podizanje prašine, vrtlozi na tragu aviona i sl.

Ovo tumačenje je u materijalnom smislu koje ne upotpunjava stvarnu sliku kao niti sva materijalna tumačenja koja su u pravilu uskraćena za višu uvjetno nazvanu duhovnu dimenziju.

Vortex kao Zakon privlačenja odnosi se na sve vidljive materijalne pojave kao i na više dimenzije koje su ispod duhovnog svijeta a mi ih zbog nesavršenih osjetila i nerazvijene svijesti nazivamo duhovnim.

U pojavnom svjetu sve je vibrirajuće i sve radi na određenoj frekvenciji. Slične frekvencije se privlače, pozitivni ili negativni naboji se grupiraju. Održava se vječita borba od mikro razine do makro razine dobra i zla, svih mogućih suprotnosti.

Jedino svjesnost i sveopća ljubav nadilazi podjele i u stanju je imati sveobuhvatan uvid i po širini (materijalno viđenje) i po dubini ili visini (duhovno viđenje).

PRAVDA

**Pravda sa povezom na očima krivnju mjeri.
Pažljivo pazi da se moćnima ne zamjeri.**

**Sirotinja i slabi su tu da ispaštaju i pate.
Oni koji novac imaju mogu pravdu da kupe
i suce da potplate.**

**Mogu i naći advokata koji za mutljinu ima dara,
koji je bez morala a stalo mu je do vražjih para.**

**Sirotinja i nemoćni u zatvorima leže,
dok bogati i moćni,
ogrezli u korupciji i kriminalu od slike pravde
bježe.**

**Za koga su zakoni pisani,
kad su uglađenom šljamu nazvanom elita,
grijesi unaprijed otpisani.**

**Potkupljene političare i kriminalce od formata
policija čuva i pazi.**

**Oni koji se protiv takve pravde pobune
na mig takvih političara policija poslušno guši i
gazi.**

**Nevini trpe a lopovi pravdu traže.
Kod slijepo pravde nekažnjeno se ubija i bezočno
laže.**

**Nevin, čiste duše, u svjesnosti pred Boga ide,
ne treba mu slijepa pravda.
A onaj koji vraga služi, pred Bogom, ne može
ničim da se opravda.**

PUT KA SVJETLOSTI

Oko mene je duhovna tama.
Gledam kako se mole samo svome bogu.
Dali im on dopušta da lažu i kradu bez imalo
srama.

Svi su u jednome kolu:
religije i sekte kao i duhovnjaci lažni,
propovijedaju o duhovnosti i svome bogu,
samo su oni važni.

Zavađene crkve, sekte, dogmatski obredi.
Mnogi služe vraga i da ne znaju.
Čini se da je sve kako Sotona odredi.

Kako kroz životni pakao do Božjeg svjetla doći?
Kako vražje zamke proći?
Nema napretka u životu bez svjesnosti, bez
Božje pomoći?

**Zbunjen s ranjenom dušom kroz životnu tamu
lutam.**

**Molitva Bogu put mi osvjetjava,
da u šumu iskušenja ne zalutam.**

**Svjesnost je jedino svjetlo koje ka višim
dimenzijama i Bogu vodi.**

**Emocije i vezanost za materijalni svijet samsaru
stvara
smisao egu daje, a dušu zavodi.**

CIVILIZACIJA

Civilizacija* je sterilizacija uma i mozga bez svijesti.

**Civilizacija je gaženje autohtonih vrijednosti,
nametanje sile iz objesti.**

**Civilizacija je programiranje od programiranih,
uništavanje prirode i ljudskih vrijednosti
od samoproglašene elite retardiranih.**

**Ekonomski rast kroz potrošnju robove traži.
Programirano obrazovani zombiji
demonima, pravim gazdama, su najdraži.**

**U civilizaciji sve ima cijenu i sve je roba.
Antička mudrost** i duhovnost kroz
samospoznavu
proglašava se arhaičnošću kamenog doba.**

**Napredak civilizacije je da psihijatri psihijatre
liječe,
učitelji djeci prodaju drogu,
gramzivi i seksualno iskvareni duhovnjaci
predstavljaju se kao društveno cvijeće.**

**U zaostalim društvima zna se tko je dijetetu otac
i majka.**

**U civilizaciji nemoral i promiskuitet
postaje poželjna Sotonska bajka.**

**Civilizirani narodi ognjem i mačem svoju kulturu
šire,
krvlju povijest pišu,
hvale se na sva usta, a ono što im ne odgovara
jednostavno obrišu.**

*Civilizacija – pjesma je inspirirana djelom Aldousa Huxleya „Vrli novi svijet“ koji proročanski govori o razvoju civilizacije. Huxley je napravio jezivu i potpuno točnu predodžbu onoga što se danas događa: ‘Dvadeset i prvo stoljeće bit će era svjetskih kontrolora,

koji dolaze iz znanstvene kaste sustava Novog Vrlog Svijeta ili Novog svjetskog poretku.' Kontroverzu danas pak ponajviše izaziva njegov govor na Sveučilištu Berkeley gdje je kao 'alat stvaranja idealnog društva' naveo 'farmaceutiku radi pretvaranja ljudi u idealne radnike i bezbolno društvo nalik koncentracijskim kampovima'. Pranje mozga, propagandu i farmaceutsku kontrolu emocija nazvao je 'metodom stvaranja užitka pri gubitku slobode'. Zanimljivo, brat mu je kasnije postao idejni vođa pokreta eugenike i prvi ravnatelj UNESCO-a (Organizacija Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu).

**Antička mudrost- ovdje se misli na vedsku kulturu iz koje korijene vuče antička Grčka i antički Rim. Sa carem Konstantinom i odbacivanjem izvornog kršćanskog učenja započinje ubrzana degradacija duhovnog učenja. Srednji vijek je obavljen duhovnom tamom. Sa renesansom započinje tehnološka i materijalistička filozofija koja u ovome dobu doživljava punu zrelost. Za očekivati je s obzirom na opću dekadenciju i umrtvljenost društva kao živog bića, a ne biološkog stroja, a sa povišenom gramzivošću elita, sukob širih razmjera koji može pozitivno djelovati na buđenje svijesti pojedinca i mase u cjelini. Nakon velikih katastrofa uvijek se javlja potreba za duhovnošću i empatiji prema drugim živim bićima. Uviđa se uzajamna povezanost svih živih bića.

TAMA

Tama je nedostatak svjetla.

Svjetlo je Božanskog porijekla.

Tama je vezana za materiju, iluziju ili mayu*.

Svjetlo iluziju tjera kraju.

Samo svjesnost svjetlo prihvaca.

Neznanje muti Božansku prirodu čovjeka,

od svjetla ga odvraća.

**Maya* –wikipedia navodi (sanskrit: *māyā*): Maya je višeznačan pojam iz hinduizma. U Vedama je prвobitno značila natprirodnu moć koja omogućava onima koji je posjeduju (bogovima i izuzetnim ljudima) da stvaraju pojavnne oblike. Također znači pojavnu stvarnost stvorenu na ovaj način.

Koncept *maye* zadobiva veliki značaj u pojedinim hinduističkim školama, naročito u filozofiji *vedante*. U *vedanti* je *maya* značila prividnu osnovu pojavnog svijeta, čija je zbiljska osnova absolutni duh. Zbog *maye* nam se jedno čini mnogostrukim, a absolutno relativnim. Ona je uzrok subjektivno-objektivnog rascijepa svijesti. Česta uspoređenja, kojima se razjašnjava učenje o *mayi*, su fatamorgana i štrik koji nam se čini kao zmija. U indijskoj tradiciji

postoji mnoštvo priča koje preneseno pokušavaju razjasniti tajnu *maye*.

Priča o Naradi: Jednom se *Višnu*, da bi nagradio Naradu za dugotrajno isposništvo, pojavio pred njim i objavio da će mu ispuniti jednu želju. Kad je pustinjak ponizno zamolio da mu bude objašnjena tajna božanske *maye*, bogu na usnama zaigra smiješak. "Pođi sa mnom", reče *Višnu*. Pođoše preko usijane gole ravnice pod nemilosnim zracima sunca. Obojica brzo ožednješe. U daljini, spaziše slamnate krovove nekog sela.

Višnu tada upita: »Hoćeš li poći u selo i donijeti mi vode?« "Dakako, gospodaru", odgovori svetac i uputi se prema skupini dalekih krovova. *Višnu* ostade da sjedi u hladu jedne litice čekajući Naradin povratak. Narada stiže u selo i zakuca na prva vrata. Otvori ih prekrasna djevojka; Narada u taj čas osjeti nešto o čemu nikad nije ni sanjao: čar ženskih očiju. Te su oči bile nalik očima njegovog gospoda. Stajao je i zurio u nju. Naprsto je zaboravio zbog čega je došao. Djevojka mu ljupko i smjerno poželi dobrodošlicu. Kao u snu, prekorači prag njene kolibe. Ukućani mu ukazaše poštovanje bez imalo zbumjenosti. Primiše ga s velikom počasti kakva se iskazuje svetom čovjeku, ali su se istovremeno ponašali kao da on nije stranac, već dragi i stari znanac koji se vratio posle dugih izbivanja. Zadivljen njihovim ophođenjem, Narada ostade živjeti sa njima. Niko ga ne upita zbog čega je došao; izgledalo je kao da im pripada oduvijek. Nakon nekog vremena Narada zamoli oca porodice za dopuštenje da se oženi djevojkom, što su svi u kući jedva dočekali. Priženi se on tako u njihov dom i podjeli s njima terete i veselja seljačkog domaćinstva. I prohuja dvanaest godina; narodi mu se troje djece. Umre svekar i Narada postade glava obitelji, naslijedi imanje i brigu o stoci i zemlji. A dvanaeste godine osvanuše kiše sa svom žestinom: nabujaše rijeke i izliše se bujice tako iznenadno da

se selo nađe pod vodom. U noći poplava odnese kuće, ljude i stoku. Narada se dade u bijeg; jednom rukom je podupro ženu a drugom vodio dvoje djece, dok je najmlađe uprtio na leđa. Probijao se kroz tminu kroz blato, kroz vrtložne vode, pod bičevima kiše. Ali bujica ga sustiže i dijete mu kliznu s leđa i izgubi se u podivljaloj noći. Narada očajnički kriknu i ispusti ostalo dvoje djece da bi spasao najmlađe. Ali bilo je prekasno, i voda odnese i ostalo dvoje i otrže od njega ženu, a on se nađe glavačke bačen u struju, poput bespomoćne klade.

Obeznanjenog, poplava ga naponsjetku izbaci na neki greben. Kad dođe svijesti, otvori oči i ugleda oko sebe golemo prostranstvo muljevite vode. Mogao je samo plakati. "Dijete", začu poznat glas od kog mu umalo ne stade srce, "gdje je ta voda po koju si pošao? Čekam te već pola sata". Narada se osvrnu i umjesto vode, spazi blistavu pustinju pod podnevnim suncem. Ugleda i Višnua gdje stoji povrh njega i krivulju njegovih usana koja se podrugljivo smješkala. I upita ga Bog: "Razumiješ li sada tajnu moje *maye*?"

NOVAC

Dadoše dušu Vragu za novac.

**Prevariše prijatelje, ostaviše roditelje,
izgubiše obraz.**

Vrag iluziju stvori, da novac jedini je Bog.

**Ljudi odbaciše empatiju i ljubav,
iz srca iščupaše Spasitelja svog.**

**Opčinjeni religijama, Izluđeni političarima,
tako zaluđeni vole samo svoju izmišljenu naciju.**

**Sve druge će gaziti dok im ne nametnu,
svoju religiju, svoju demokraciju.**

Za vječiti nedostatak novca uvijek su drugi krivi.

**Samo zato što su drugačiji,
proklinju ih i gaze sve dok su živi.**

SVE JE ON

Kad se umiri jezero,
mjesec na vodi se jasno vidi.

Kad umiriš um,
svijest se širi,
sve postaje jedno,
razlika se ne vidi.
Nestaje ja i moje,
nestaje sebičnost ega.

Kao kap vode postajem dio oceana,
postajem jedinstveni dio svega.

Apsolut je sve.
Ja sam dio svega,
dio sam Njega.

DOLAZAK NA OVAJ SVIJET

**Na ovaj svijet gol i praznih šaka dolaziš.
Koliko god materijalnih dobara stekao,
sve ostavljaš i praznih šaka odlaziš.**

**Sve materijalno je prolazno, sve je kao san.
Što se čovjek za materijalno više veže,
sve više je nesretan.**

**Nerazumno čulno uživanje i želja za materijalnim
su omča oko vrata.
Sve to k vragu vodi,
nema povratka.**

**Sve je prolazno, samo je svijest i ljubav vječita.
u neznanju biramo patnju,
a istina je tako blizu, tako očita.**

RIJEKA

**Sijedim na obali i gledam kako rijeka kao život
teče.**

**Misli mi lete, gubim osjećaj za vrijeme.
Ne znam dali je jutro ili veče.**

**Zamišljam izvor rijeke kao rođenje malog
živahnog potočića,
koji kao mala beba raste, do razigranog dječačića,
pa do široke rijeke ili jakog i ozbiljnog čovjeka,
i na kraju na ušću rijeke ili života u mirnog
starčića.**

**Rijeka se na kraju sa morem stapa.
Čovjek umire, kao kocka leda se otapa.
More isparava i u oblak se pravi.
Pročišćena voda kao kiša pada, priroda
neumorno radi,**

stalno se novi i novi potočić pravi.

**Duša čovjeka kao i atom vode iz života u život
ide.**

**Samo iluzijom života zaslijepljeni ljudi to ne vide.
Pred nama je stalna evolucija ili involucija* duše.**

**Ako duša duhovno napreduje višu duhovnu
dimenziju traži.**

**Ako ne uči i ne razvija se,
iz neznanja, materijalni život joj je draži.**

**I tako se ciklus života kao kolo kreće.
Iz kola života samo samospoznata duša izlijeće,
ka duhovnom svijetu svoj smjer razvoja okreće.**

*Involucija - Život se razvija i raste u neznanju, destruktivan je. Volja Kozmičkog Uma vodi sva pojedinačna bića, ali ljudi sa svojim pojedinačnim egom i voljom posjeduju izvjestan stupanj slobode. Kada svoju slobodu iskorištavaju da se kreću protiv toka Kozmičkog Uma, protiv toka koji vodi prema Svesti, tad nazaduju. Nasuprot tome je duhovna evolucija koja kroz duhovni razvoj vodi ka razvoju Svesti.

DUŠO MOJE DUŠE

Dušo moje duše.

**Neka se sve moje želje za zadovoljstvima u
bezdan sruše.**

Sve što imam samo koristim i ne pripada meni.

Sva zadovoljstva pripadaju samo Tebi.

Ja želim samo predanost u sebi.

Želim da zaronim u more ljubavi prema Tebi.

**Želim samo ljubav kao vječno blaženstvo da
ostane u meni.**

Želim da izgubim osjećaj za Ja i Moje.

Sve što postoji samo si Ti i sve je samo Tvoje.

TRAŽI SVOJ PUT

Budi originalan,
put svoj traži.

Bježi od kalupa, uniforme i laži.

Obećavat će ti brda i doline,
sve samo da im povjerenje daš.
Tražit će od tebe da zgaziš sebe,
dušu jeftino da im prodaš.

Možeš biti ludo dobar,
i srce na dlanu im dati.

Ni to im neće biti dosta,
hoće tvoju dušu, hoće ti kožu oderati.

Uspjeti u društvu mogu samo:
korumpirani, savitljivi, bez obraza i duše,
samo oni koji Vraga služe,
koji ispod sebe sve gaze i ruše.

Odbaci materijalnu sreću.
Živi skromno i bez želja.
Ako slobodan hoćeš biti,
bježi od gomile, živi bez straha u prirodi.
Jedino tako ti dušu ne mogu zarobiti.

ISTINA I LJUBAV

Istina i ljubav su jedini put ka Bogu.

**Samo svjesni i hrabri ljudi na taj put
krenuti mogu.**

Istina se ne prodaje, nema cijene.

**Neiskrenost i lažna ljubav žive
od opsjene.**

**Ljubav samo iskrenost traži,
stapa se sa čistoćom duše,
ne prihvata prljave misli i bježi od laži.**

ZAKLJUČAK

Pjesme su u pravom smislu vapaj duše da čovjek kao biće shvati da nije samo fizičko tijelo, već da mu je to tijelo samo sredstvo kojim duša stiče iskustvo iz života u život do konačnog prosvjetljenja kada će početi odbacivati tijela koja okružuju dušu kao slojevi glavice luka i na kraju ostaje sama bit, suština, duša, Božanska iskra ili kap vode Oceana Svjesnosti.

Svjesnost bi trebala biti cilj života. Budućnost i prošlost vezani su za ego. Svjesnost je vezana za sadašnji trenutak. Vrhunska svjesnost traži odvojenost, prvenstveno od materijalne iluzije. Razvoj čovjeka ili ono što se pod tim podrazumijeva najčešće je degradacija osobnosti ili devolucija. Takozvana demokracija inzistira na ličnosti, u stvari maski koja je kroz ime, religiju, naciju, titulu nametnuta osobnosti tako da je potpuno skriva u ovozemaljskoj egzistenciji. Slobodna volja koja se daje pojedincu je u strogo kontroliranim uvjetima, tako da je pojedinac izoliran i podložan manipulaciji kreatora takvih odnosa. Kreatori su skriveni iza zastora religije, države ili nekih jakih autoriteta, a koji kroz različitosti i antagonizme manipuliraju masama za svoje sebične ciljeve.

Na svom putu razvoja trebali bi spoznati svoju osobnost, bit, suštinu koja je u nama, koja se spoznaje ovladanošću čula u miru bez suvišnih želja koje nas odvlače sa puta istine.

Jedan od osnovnih principa života je nenasilje (*ahimsa* sansk. r.), u Bibliji se u deset Božjih zapovjedi kaže: „ne ubij“. Time se govori da se ne uzima život drugome živome biću, bez obzira dali je to životinja ili čovjek, jer na taj način zaustavljamo razvoj svijesti tog bića, opterećujemo svoju osobnost koja putuje iz života u život sa lošim posljedicama koje ćemo morati odraditi kroz našu patnju ili patnju naših bližnjih u ovom ili sljedećim životima. Čista matematika ili vaga Boga podzemnog svijeta *Anubisa* iz egipatske mitologije koji važe srce odlazećeg (umrloga) na jednoj strani i pera na drugoj strani vase. Ako je duša bila zla, bila je bačena božici *Ammut*, koju su još zato zvali Gutačica ili Neman. U kršćanstvu i islamu se govori o paklu, dok se u Vedama govori o paklenim i rajske planetama na kojima se odradi dio zasluga ili kazne i nakon toga se inkarnira u zavisnosti o zaslugama i svjesnosti iz prošlih života. Ukratko to govori latinska poslovica: „*Ut sementem feceris ita metes* - Kako siješ tako ćeš i žeti.“

Put uzdizanja ka višim dimenzijama je i put uzdizanja svjesnosti koji nema nikakve veze za zemaljskim materijalističkim poimanjem vrijednost života.

Za kraj možda bi bila prikladna jedna od poruka koju izriče F.M. Dostojevski kroz isповijest pred sam odlazak isposnika Zosije iz romana „Braća Karamazovi“: „Braćo, ne boj te se grijeha ljudskog, volite čovjeka i u njegovom grijehu, jer ta je ljubav već slična Božanskoj ljubavi i vrhunac je ljubavi na zemlji. Volite sva stvorenja Božja, i cjelinu i svako zrnce pjeska. Volite svaki listak, svaku zraku Božju. Volite životinje, volite biljke, volite svaku stvar. Budeš li volio

svaku stvar, spoznat ćeš i tajnu Božju u stvarima. A kad je jednom spoznaš, upoznavat ćeš je neprestano, svakog dana, sve bolje i bolje. Najposlijе ćeš zavoljeti cijeli svijet sveobuhvatnom, svemirskom ljubavlju. Volite životinje: njima je Bog dao klicu misli i nepomućenu radost. Ne pomućujte im tu radost, ne mučite ih, ne oduzimajte im radost, ne suprotstavljamte se namisli Božjoj. Čovječe, ne uznosi se nad životinjama: one su bez grijeha, a ti sa svojom veličinom kaljaš zemlju svojom pojavom na njoj ostavljaš i svoj kaljavi trag za sobom – na žalost, gotovo svaki od nas! Napose volite djecu jer su i ona bez grijeha, poput anđela, i žive da bi u nama bila nježnost, da nam pročiste srca i da nam budu u neku ruku putokaz...“

Jedini put ka oslobođenju, ka duhovnoj sreći je ljubav, i sam Bog sazdan je od čiste ljubavi. Ljubav kao iskra Božanske ljubavi je i u nama, trebamo je spoznati, nesebično dijeliti i sa zahvalnošću je primati.

Biografija pisca:

Rođen je 1954. godine u Beogradu u skromnoj radničkoj obitelji. S deset godina s roditeljima odlazi na selo djedu i baki u blizini Daruvara, gdje završava i gimnaziju. Od najranijih dana neprestano je prisutna ljubav prema knjizi. U gimnaziji se susreće s ezoterijskom literaturom, pa počinje i s praksom ritmičkog disanja i nekim meditativnim tehnikama.

U Zagrebu završava Ekonomski studij. Radio je kao ekonomist u jednoj zagrebačkoj firmi, što ga je sve usmjeravalo u materialistički način življenja. Magisterij organizacije i upravljanja pomaže mu djelomično u načinu kritičkog razmišljanja i tako se sve više okreće duhovnoj literaturi te počinje studiozno proučavati religije, što mu je nekada bila i maturalna radnja u gimnaziji. Konkretna korist od školovanja (programiranje čovjeka) koja je oblik strukovne inicijacije je jedina ako može potaći aspiranta za istraživanje, stjecanje iskustva i vlastiti duhovni razvoj.

Kontradiktornosti koje pronalazi u *Bibliji* i nemogućnost racionalnog tumačenja *Biblije* upućuju ga na temeljito proučavanje izvora biblijskih tekstova, što ga preko drugih religija vodi ka najstarijim tekstovima vedske tradicije. Susret s tekstovima *Bhagavad-gite* i druge knjige vezane za

vedsko učenje daje mu odgovore na pitanja koja je toliko dugo tražio. Pronalazi smisao i svrhu postojanja osobe, shvaća besmisao zanatskog učenja koje čovjeku oduzima najviše vremena, a u suštini samo je zanat ogrnut materijalističkom svrhom. Iz tog razloga odriče se konvencionalnog načina stjecanja znanja i u potpunosti se okreće duhovnoj spoznaji koja mu kroz učenja i praksu daje nove mogućnosti približavanja Istini.

Potvrdu ispravnog načina života traži na selu gdje s obitelji odlazi od gradske vreve te počinje živjeti i učiti u skladu s prirodom. Zalaže se za toleranciju među religijskim skupinama odbacujući dogmatizam a pojedincu ostavlja pravo izbora vlastitog duhovnog puta. Mišljenja je da je sreća i Istina u nama i oko nas; treba je samo spoznati i putem ljubavi podijeliti s okolinom te predanošću i služenjem približiti se Gospodinu.

Do sad je objavio knjige:

„*Tijelo kavez za dušu*“

„*Duhovnost i surova materijalistička stvarnost*“

Zbirka pjesama:

“*Duhovni lotos*“

prasevic@net.hr

Indeks pojmove sa objašnjenjima:

Um	16
Ego	19
Radarani i Krišna	22
Duša	24
Sinkronicitet	30
Sadašnji trenutak	35
Svjesnost	38
Hram u srcu	42
Jastvo	54
Samsara	65
Akaša	79
Kalačakra	81
Kauzalno tijelo	101
Vorteks	117
Civilizacija	123
Antička mudrost	123
Maya	125
Involucija	132

